తాజా శవం

శ్యాంబాబు

అందమైన ఆడక్లయింట్స్ వున్న కేసులో పని చేయాలంటే నాకెంతో ఉత్సాహం. అందుకే ఆరోజు ఉదయం టెలిఫోన్ రిసీవర్లో ఆవిడగొంతు వినగానే సిగరెట్ వెలిగించి ఉత్సాహంగా ముందుకు వంగాను.

"యస్! డిటెక్టివ్ సిన్హాస్ అసిస్టెంట్ స్పీకింగ్."

"సిన్హాగారు వున్నారా?" అది కోకిల కంఠమా, కోమల కంఠమా అని ఆలోచించదలచుకోలేదు. అది నిశ్చయంగా కోమల కంఠమే. అందమైన అమ్మాయిలు పక్షుల కూతల్ని అనుకరిస్తారని నేను అనుకోను.

"ఎక్స్యూజ్ మి! మాట్లాడుతున్నది ఎవరో చెపుతారా?"

"నా పేరు సుజాత! సిన్హాగార్ని అర్జెంటుగా కలుసు

కోవాలి.''

"ఓ అరగంట ఆగండి. ఇంకా కన్సల్టింగ్ రూమ్‌లోకి రాలేదు'' అన్నాను గదిలో ఉదయం దినపత్రిక చదువు కొంటూ 'మొరాకో' కాల్చుకొంటున్న సిన్హాగార్ని మన సులో ఊహించుకొంటూ.

"వెంటనే కలుసుకోవాలి. ప్లీజ్!'' అన్నది సుజాత.

దేవుడు వరమిచ్చినా పూజారి వరమివ్వలేదని అన్నారు పెద్దలు. సుజాతలాంటి అమ్మాయిల విషయంలో కాసేపు పూజారిపాత్ర నటించడం నాకిష్టం.

"ఓ. కె. మీరు ఎక్కడనుండి మాట్లాడుతున్నారు?'' అడిగాను.

"11/2, పార్క్‌రోడ్. మా ఇంట్లోంచే మాట్లాడు తున్నాను'' ఆవిడ గొంతులో ఆతృత కనిపిస్తోంది.

"రైటో. మీరు వెంటనే రండి. సిన్హాగారికి చెపుతాను'' అన్నాను రిసీవర్ క్రెడిల్ చేస్తూ.

* * *

సుజాత వయస్సెంతుంటుందో మనిషిని చూసి ఊహించి చెప్పడం కష్టం. ఇరవైకు, ముప్ఫైకు మధ్య వుండొచ్చు. గుండ్రని ముఖం, కవ్వించే కాటుకకళ్లు, నవ్వే పెదిమలు, మనిషి పొడుగనే చెప్పాలి. ఏ అవయవానికి ఆ అవయవం ఎవరో శిల్పి, జీవితమంతా కష్టపడి చెక్కినట్లు—ఒక్కక్షణం ఊపిరి పీల్చడం మానేశాను సుజాతను చూడగానే.

సిన్హాగారు చలించని మహర్షిలా సుజాతను ఆపాదమస్తకం క్షణంలో పరిశీలించారు.

"కూర్చోమ్మాయ్! వివరాలు చెప్పు'' అన్నారు సూటిగా ఆమెకళ్ళల్లోకే చూస్తూ.

సుజాత ఒక్కసారి పెదిమలు తడిచేసుకొంది. "మావారు

నిన్న సాయంత్రంనుండి కనిపించడంలేదు'' అన్నది.

నవ్వొచ్చింది నాకు. అయినా సీరియస్‌గా ఆమె ముఖం లోకే చూస్తూ కూర్చున్నాను.

''వివరంగా చెప్పు'' అన్నారు సిన్హాగారు రైలింజన్లా 'మొరాకో' పొగ వదుల్తూ.

''మా వారిపేరు సుబ్బారావు. షేర్‌బ్రోకరు. స్టాక్ ఎక్ఛేంజ్‌లో ఎవరినడిగినా చెపుతారు. నిన్న సాయంత్రం ఆఫీసునుండి బయల్దేరిన తర్వాత ఇంతవరకూ ఇంటికిరాలేదు. ఆయన కేమన్నా ప్రమాదం జరిగిందేమోనని భయంగావుంది'' అన్నది సుజాత.

''అమ్మాయ్! సంపాదనచేసే మగవాడికి లక్షపను లుంటాయి. ఒక్క రాత్రి సుబ్బారావు ఇంటికి రాకపోతే నువ్వెందుకు కంగారుపడుతున్నావో అర్ధంకావటంలేదు'' అన్నారు సిన్హా తాపీగా.

ఒక్క క్షణం సుజాత నావైపు నిస్సహాయంగా చూసింది. ''సిన్హాజీ! నేను భయపడడానికి కారణం వుంది. గత నెల రోజులుగా ఆయన్నెవరో చంపుతామని బెదిరింపు ఉత్తరాలు వ్రాస్తున్నారు.''

''వాట్!'' అన్నాను ఆశ్చర్యంగా సుజాతవైపు చూసి.

''అమ్మాయ్! నువ్వు వెంటనే పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వా ల్సింది. ఇలాంటి విషయాలను పోలీసులు బాగా చూసి తీస్తారు'' అన్నారు సిన్హా.

సుజాత కళ్ళల్లో ఒక్క క్షణం నీళ్లు నిలిచాయి అనిపిం చింది.

''సిన్హాజీ! పోలీస్ కంప్లెయింట్ ఇవ్వమని ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఆయన నామాట వినలేదు. ఎవరో సరదాకి తనను భయపెట్టడానికి అలా వ్రాస్తున్నారని అనేవారు. నిన్న

సాయంత్రం ఆఫీసునుండి ఇంటికి బయలుదేరుతూ నాకు ఫోన్ చేశారు. ఆయనకోసం కనిపెట్టుకొని రాత్రంతా మేలుకొని వున్నాను. ఎప్పుడు నిద్రపట్టిందో తెలియదు. పొద్దున్నే పనిమనిషి తట్టేసరికి మెలుకువవచ్చింది. ఆయనింకారాలేదు. ఆయన సెక్రటరీ జూలీకి ఫోన్ చేశాను. నిన్న సాయంత్రం ఆరింటికి ఆఫీసులోంచి బయలుదేరారని చెప్పింది. ఆ ఉత్తరాలు గుర్తొచ్చి నాకు భయంవేసింది. వెంటనే మీకు ఫోన్ చేశాను.''

''ఆ ఉత్తరాలు తెచ్చారా?'' అడిగాను ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ.

సుజాత తలవూపి హేండ్ బేగ్ లోనుండి నాలుగు ఉత్తరాలు తీసి బల్లమీద పెట్టింది. ఆర్డినరీ ఎన్వలప్స్ మీద సుబ్బారావు అడ్రసు టైపు చేయబడివున్నాయి. పోస్టలు ముద్రలు అర్ధంకాకుండా గజిబిజిగా వున్నాయి. ఒక కవరుమాత్రం ఈవూళ్ళోంచే నాలుగురోజుల క్రితం పోస్టయినట్లు తెలుస్తోంది.

కవరులో పావుఠావు కాగితంమీద గజిబిజి అక్షరాలతో, చిన్నపిల్లాడి వ్రాతలా, అన్నిటిలోనూ రెండేవాక్యాలు వ్రాసి వున్నాయి.

''సుబ్బారావ్! నీచావు దగ్గరపడింది. ప్రతిక్షణం ఎదురు చూడు'' సంతకం లేదు. ఉత్తరాలను, కవర్లను ఒక్కక్షణం మార్చిమార్చి చూశారు సిన్హాగారు.

''అమ్మాయ్! సుబ్బారావుకు శత్రువులు ఎవరయినా వున్నారా?'' అడిగారు.

''నాకు తెలిసినంతవరకూ ఆయనకు అందరూ మిత్రులే వుండేవారు. ఒకరితో శతృత్వం పెట్టుకొనే స్వభావంకాదు ఆయనది.''

"అమ్మాయ్! ఒక మనిషిని చంపేటంత పగ మామూలు శత్రుత్వంవల్ల కలుగదు. దానికి బలమైన కారణాలుంటాయి. సుబ్బారావు నీకు అన్ని విషయాలు దాచకుండా చెప్పే వాడా?" అడిగారు సిన్హా.

సుజాత ఆశ్చర్యంగా చూసింది. "మీ ప్రశ్న అర్థం కాలేదు" అన్నది నెమ్మదిగా.

"అంటే సుబ్బారావుగారు తన వ్యాపార విషయాలు, బయట గొడవలు మీతో ఇంట్లో వున్నప్పుడు చర్చించేవారా" అడిగాను నేను.

సుజాత తలవూపింది. "రోజూ భోంచేసేప్పుడు ఆ రోజు జరిగిన విషయాలన్నీ నాకు చెప్పడం ఆయన అలవాటు."

సిన్హాగారు అర్థంచేసుకొన్నట్టు తలపంకించారు. "సుబ్బారావు ఎప్పుడయినా రాత్రుళ్ళు ఇంటికి రాకుండా వుండి పోయేవాడా?"

"లేదు. ఎప్పుడయినా ఆలస్యం అయ్యేట్టయితే ముందుగా ఫోన్ చేసి చెప్పేవారు."

"ఐ సీ. అడుగుతున్నందుకు ఏమీ అనుకోకండి. సుబ్బారావుగారికి గర్ల్ ఫ్రెండ్స్ ఎవరయినా వున్నారా?" అడిగాను నేను కుతూహలంగా.

సుజాత నావైపు కోపంగా చూసింది. "లేదు. ఆయన అలాంటి మనిషి కాదు."

"అమ్మాయ్! బాగా ఆలోచించిచెప్పు. సుబ్బారావు ఎప్పుడయినా తనకు ఎవరితోనన్నా శత్రుత్వం వున్నట్లు అన్నాడా ... బాగా ఆలోచించి చెప్పు. ఏ కాలేజీలో చదివేప్పుడో, ఏ ఆస్తి తగాదాలోనో, ఎవరితోనైనా తనకు బద్ధవైరం వున్నట్లు నీతో చెప్పాడా?" అడిగారు సిన్హా.

సుజాత ఒక్క నిముషం ఆలోచిస్తూ వుండిపోయింది.

తరువాత తల అడ్డంగావూపి, "లేదు. ఎప్పుడూ అలాంటి ప్రసక్తి రాలేదు" అన్నది.

సిన్హాగారు గంభీరంగా నవ్వారు. "అమ్మాయ్! భయపడక. బహుశా నువ్వు ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళేప్పటికి సుబ్బారావు ఇంటికి తిరిగొచ్చి వుంటాడేమో" అన్నారు.

సుజాత ముఖంలో ఒక్క క్షణం రిలీఫ్ కనిపించినట్లయింది. "అలా జరిగితే బావుణ్ణని వేయిదేవుళ్ళకు మొక్కుకొంటున్నాను" అన్నది.

"రైటో! ఒకవేళ అవసరమొస్తే పనికొస్తుంది. సుబ్బారావు ఫోటో పంపించు" అన్నారు.

"అవసరం వుంటుందేమోనని వెంట తెచ్చాను" అన్నది సుజాత హాండ్ బాగ్ తెరచి పాస్ పోర్ట్ సైజ్ ఫోటో బల్ల మీద పెడుతూ. "పోయిన ఏడాది తీయించుకొన్నది" అన్నది.

అందమైన ఆడవాళ్ళ భర్తలెప్పుడూ అసహ్యంగావుంటారని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం. నా నమ్మకాన్ని బలపరచడానికి సుబ్బారావు ఫొటో శతవిధాల ప్రయత్నం చేసింది.

నున్నగా అణచి పైకి దువ్విన క్రాపు, చీకికళ్ళు, గద్ద ముక్కు, బిగించిన పెదిమలు, అతని ఒంటి రంగును మార్చడానికి ఫోటోగ్రాఫరు చేసిన ప్రయత్నం వృధా అయినట్లు కనిపిస్తోంది.

సిన్హాగారు ఫోటోవంక కాసేపు దీర్ఘంగా చూశారు.

"అమ్మాయ్! నువ్వు ఇంటికెళ్ళేప్పటికి సుబ్బారావు రాకపోతే మళ్ళీ ఫోన్ చెయ్యి. అతన్ని వెతికి పట్టుకొనే పని ప్రారంభిస్తాను" అన్నారు 'మొరాకో' ఆష్ ట్రేలో ఆర్పేస్తూ.

2

సుబ్బారావులాంటి అనాకారికి, ఎంతమంచివాడైనాకాని

వ్యండి, సుజాతలాంటి భార్య వుండడం చూస్తే నాకు అకారణంగా కోపం రాసాగింది. సుబ్బారావు ఇంటికి తిరిగి రాకుండావుంటే బావుంటుననిపించింది.

అనుకొన్నట్లుగానే సుబ్బారావు ఇంటికి రాలేదని సుజాత ఫోన్ చేసింది. సుబ్బారావు ఆఫీసు అడ్రసు తీసుకొని ఫోను పెట్టేశాను.

సిన్హాగారు కుషన్ చైర్‌లో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ కనిపించారు. ఎత్తైన భారీ విగ్రహం. ఎక్స్‌రే కళ్ళు, బిస్మార్క్ మీసం, బిగించిన పెదిమలు, పెదిమలమధ్య నిరంతరం వెలిగే 'మొరాకో' సిగార్ - అపరాధుల గుండెల్లో ప్రతిక్షణం కలుక్కుమనే ధర్మపు దివిటీ.

"మనం పరిశోధన మొదలుపెట్టడానికి తగిన కారణం వుందంటారా?" అడిగాను నేను సందేహంగా.

సిన్హాగారు తపోభంగమైన మహర్షిలా చూశారు నావైపు. "అదే ఆలోచిస్తున్నాను. సుజాత అనవసరంగా భయపడుతోందా లేక నిజంగా సుబ్బారావును ఎవరైనా ఎత్తుకెళ్ళారా? అలా అయితే ఏమిటి వాళ్ళకు ఉపయోగం? సుబ్బారావుమీద చంపేంతటి పగవున్నది ఎవరికి?" అన్నారు తనలో తాను మాట్లాడుతున్నట్లు చిన్నగా.

నేను మాట్లాడలేదు. మౌనంగా వింటూ ఊరుకొన్నాను.

సిన్హాగారు చటుక్కున లేచి నిలబడ్డారు.

"డామిట్! కూర్చొని ఆలోచించడంవలన ప్రయోజనం ఏముంది? పరిశోధన ప్రారంభిస్తేకాని నిజానిజాలు తెలియవు. పద. సుబ్బారావు ఆఫీసుకు వెళదాము" అన్నారు బయటకు నడుస్తూ.

పావుగంటలో స్టాక్ ఎక్ఛ్సేంజికి దగ్గర్లో వున్న సుబ్బారావు ఆఫీసుకు చేరుకున్నాము.

ఆఫీసు ముందు గదిలో ఎవరూ లేరు. నేను, సిన్హాగారు ముఖాలు చూసుకొన్నాం. గదిలో విజిటర్స్ కూర్చునేందుకు సోఫా, రెండుబల్లలు, కుర్చీలు, గోడలకు గమ్మత్తయిన ఆయిల్ పెయింట్స్, క్రింద ఉన్నికార్పెట్.

"ఆఫీస్" అని వ్రాసివున్న గదిమీద చిన్నగా తట్టాను. లోపల ఎవరో కదిలిన చప్పుడయింది.

"ప్లీజ్ కమిన్!" ఎవరిదో ఆడగొంతు వినిపించింది.

తలుపు తెరచుకొని లోపలకు నడిచాము. టైపు రైటరు వెనకాల గదిలో ఓ మూలగా ఓ ఆంగ్లో ఇండియన్ అమ్మాయి కూర్చొనివుంది. మమ్మల్ని మేము పరిచయం చేసుకొని వచ్చిన పని చెప్పాను. మిస్ జూలీ నేను చెపుతున్న విషయాల్ని ఆశ్చర్యంగా విన్నది. సుబ్బారావుకు వస్తున్న బెదిరింపు ఉత్తరాలను గురించి చెప్పగానే నమ్మలేనట్లు చూసింది మా వంక.

"హౌ డిస్ బిలీవింగ్! మిస్టర్. రావుకు శత్రువులున్నారని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు" అన్నది ఎర్రని లిప్‌స్టిక్ వేసిన పెదిమలు తడుపుకొంటూ.

"ఆమాటే మిసెస్ సుజాతకూడా అంటోంది. నిన్న సుబ్బారావు ఆఫీసునుండి ఇంటికి ఎన్నిగంటలకు బయల్దేరాడో చెప్పగలరా?" అడిగాను.

"సుమారు ఆరుగంటల ప్రాంతంలో బయలుదేరారు."

"వెళ్ళేముందు ఎవరికయినా ఫోన్ చేశారా?"

"ఆ! ఇంటికి ఫోన్ చేసి మిసెస్ రావును తనకోసం కాచుకొని వుండమని, ఏదో ఇంపార్టెంట్ విషయం మాట్లాడాలనీ అన్నారు."

"ఐసీ. ఇంటికెళ్ళేముందు ఇంకెక్కడికయినా వెళ్ళాలని గాని, ఎవర్నయినా కలుసుకోవాలనిగాని అన్నారా?"

"లేదు. అలాంటిదేం చెప్పలేదు. కాని ఈరోజు మార్నింగ్ మెయిల్ చూశాక ఆయన వెంటనే ఇంటికి వెళ్ళలేదని అను కొంటున్నాను" అన్నది జూలీ అదోలా.

సిన్హాగారు చిత్రంగా జూలీవంక చూశారు. "మిస్ జూలీ! మళ్ళీ ఏదయినా ఉత్తరం వచ్చిందా?" అడిగారు.

"అవును. సుబ్బారావుగారే వ్రాశారు. రాత్రి ప్రొద్దు పోయి పోస్ట్ చేసుండాలి. కవర్ మీద లేట్ ఫీ అతికించారు. తానిక ఆఫీసుకు రాబోవడంలేదనీ, బిజినెస్ మానేస్తున్నా ననీ, ఆఫీసు అద్దె, అకౌంటెంట్ కు, గుమస్తాకు, ప్యూన్ కు, నాకు రెండు నెలల బోనస్‌తో కలిపి జీతాలకు సరిపోయే చెక్ జతచేసి, వ్రాశారు. ఉత్తరం మొదట చదవగానే నాకు విషయం అర్థంకాలేదు. ఆ చెక్ కార్ డీలర్ మహాలింగం ఇచ్చినది. నా పేరుమీద వ్రాయించారు. ఫోన్ చేసి కను కొన్నాను రాత్రి ఆయన కారు అమ్మేసినట్లు తెలిసింది."

ఒక్కక్షణం అంతా గజిబిజిగా తోచింది నాకు. "యు మీన్ టుసే, రావుగారు బిజినెస్ ఈ రోజునుండి మానేశా రనా?" అన్నాను.

"అవును! అదే నాకు అంతుపట్టకుండా వుంది. ఇప్పుడు స్టాఫ్ అందరికీ ఎలా చెప్పాలో అర్థంకావడంలేదు" అన్నది జూలీ తలపట్టుకొంటూ.

నిజంగానే సుబ్బారావు కేసులో ఏదో అంతుతెలియని గమ్మత్తువుంది అనిపించడం మొదలుపెట్టింది నాకు. నిన్న సాయంకాలం ఇంటికి బయల్దేరిన సుబ్బారావు, మధ్యదారిలో కారు అమ్మేసి, ఆఫీసు సిబ్బందికి, అద్దెకు, పనివాళ్ళ జీతాలకు సరిపడా చెక్కు పంపించి, ఇంటికెళ్ళకుండా అదృశ్యమయి పోయాడు. వండ్రఫుల్.

"మిస్ జూలీ! ఆ వుత్తరం ఓసారిలా ఇస్తావా?" అడిగారు

సిన్హా.

మిస్ జూలీ డ్రాయరు సొరుగులోనుండి ఓ పోస్టల్ కవరు తీసి బల్లమీద పెట్టింది.

సిన్హాగారు కవర్ని జాగ్రత్తగా చూశారు. రైల్వే స్టేషన్ ఆర్. యమ్. యస్. ముద్ర స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అంటే ఆ ఉత్తరం రైల్వే స్టేషన్లో పోస్ట్ చెయ్యబడిందన్న మాట. లేట్ ఫీ క్రింద ఎక్స్ట్రా పదిహేను పైసలు స్టాంపులు అతికించి వున్నాయి.

కవర్లో డైరీలోంచి చింపిన కాగితంమీద వ్రాసిన ఉత్తరము, దానితోపాటు పదిహేనువేలకు చెక్కు వున్నాయి. చెక్కు మిస్. జూలీ పేర్న వ్రాయబడివుంది. చెక్కుమీద సంతకం 'మహాలింగం అండ్ సన్స్' కార్ డీలర్స్ మేనేజరు సంతకం చేసివుంది.

"మిస్ జూలీ! ఈ ఉత్తరం వ్రాసింది రావుగారే నంటారా?" అడిగాను.

"నో డౌట్ ఎబౌట్ దట్. అది ఆయన చేతివ్రాతే. అందులో సందేహంలేదు."

"సుబ్బారావు బిజినెస్ ఎలా నడుస్తోంది?"

"ఈమధ్య కాస్త నష్టం వస్తోంది."

"అంటే బిజినెస్ మానేసేంత నష్టంలో నడుస్తోందా?"

"ఒకరకంగా అనే చెప్పుకోవాలి. గత ఆరునెలల్లోనూ సుబ్బారావుగారు స్పెక్యులేషన్లో విపరీతంగా నష్టపోయారు. ఆఖరికి ఆయన ఇల్లు తాకట్టుపెట్టి తెచ్చిన డబ్బు కూడా పోయింది. నిజం చెప్పాలంటే మళ్ళీ అదృష్టం కలిసొచ్చి హఠాత్తుగా విపరీతమైన లాభాలొస్తేగాని నిలబడగల స్థితిలోలేదు. గత రెండు నెలలుగా మా స్టాఫ్ ఎవరికీ జీతాలు ఇవ్వలేదు. ఇదే మరొకరి దగ్గరయితే ఈ పాటికి అంతా పని

మూసేసి వుండేవాళ్ళం. కాని మిస్టర్ రావ్ దగ్గర అలాకాదు. బాగా లాభాలుకచ్చే రోజుల్లో ఆయన మమ్మల్ని పార్ట్నర్స్‌లా చూసేవారు.''

''ఐసీ. అయితే సుబ్బారావు తను బిజినెస్ మూసేయ బోతున్నానని మీకు నిన్నగాని, ఈమధ్య ఎప్పుడయినా, కనీసం సూచనప్రాయంగానైనా చెప్పాడా?'' అడిగారు స్వామిగారు.

''లేదు. అందుకే నాకు ఈ విషయం ఎంత ఆలోచించినా అర్థంకావడంలేదు. ఎలాంటి పరిస్థితుల్లోనయినా ఆయన బిజినెస్ మూసేయరనే నేను అనుకొనే దాన్ని.''

అన్నది మిస్ జూలీ ఇంకా ఈ విషయాన్ని తను నమ్మలే దన్నట్లు.

''నిన్న సుబ్బారావు ఎవరెవరితో మాట్లాడాడో, ఎవర్ని కలుసుకొన్నాడో చెప్పగలవా?''

జూలీ తల వూపింది. ''నిన్న ఆఫీసుకు వచ్చినప్పట్నుంచి చాలా మూడీగా వున్నారు. రోజంతా ఎవర్నీ కలుసుకో లేదు. మధ్యలో ఓసారిమాత్రం బ్యాంక్‌కు ఫోన్ చేసి తన లోన్ అప్లికేషన్ విషయం గురించి ఏజెంట్‌తో మాట్లాడారు. ఆ తర్వాత రోజంతా దాదాపు సిగరెట్లు కాలుస్తూ గడిపారు. రెండుగంటల ప్రాంతంలో సిగరెట్లు అయిపోతే బోయ్‌ని పంపించి మరో ప్యాకెట్ తెప్పించుకొన్నారు. ఆఫీసుబోయ్ ఆయన బ్రాండ్ 'స్టేట్ ఎక్స్‌ప్రెస్ 555' దొరకలేదని 'డన్‌హిల్' సిగరెట్లు తెచ్చిచ్చాడు. ఎప్పుడూ ఎవర్నీ ఏమీ అనని మిస్టర్ రావ్ అతనిమీద కోప్పడ్డారు. తరువాత మళ్ళీ తన ఆలోచనల్లో మునిగిపోయారు.

''అయిదు గంటల ప్రాంతంలో కారు డ్రైవరు జానీని పిలిచి, తాను కారు అమ్మేస్తున్నానని, తను ఇక పనికి

రావలసిన అవుసరం లేదని చెప్పి, అతనికి ఇవ్వాల్సిన జీతం ఇచ్చేశారు. జాని చాలా గొడవచేశాడు. తనను పన్లోంచి తీసెయ్యడానికి కారణం కారు అమ్మడం కాదని, ఏదో మనసులో పెట్టుకొని తన ఉద్యోగం తీసేస్తున్నారనీ అన్నాడు. చివరికి మిష్టర్ సుబ్బారావు కోపంవచ్చి పోలీసుల్ని పిలుస్తాను అని బెదిరిస్తే వెళ్ళిపోయాడు. ఈ విషయాలు తప్పితే నిన్న ఆయన ఎవర్నీ కలుసుకోవడంగాని, మాట్లాడ్డంగాని జరుగలేదు."

"ఈ కారు డ్రైవరు జానీ ఎలాంటివాడు?" అడిగాను నేను.

"చాలా గర్విష్టి. మిష్టర్ రావ్ నుకూడా ఒక్కోసారి నిర్లక్ష్యంగా చూస్తున్నట్లు అనిపించేది."

"ఐసీ. సుబ్బారావుకు ఎవరైనా శత్రువులున్నట్లు మీకు తెలుసా?"

"లేదు. ఆయన చాలా మంచి యజమాని. ఎప్పుడూ ఎవరి మీద కోపం తెచ్చుకొన్నట్లుగాని, తగాదా పెట్టుకొన్నట్లు గాని నేను చూడలేదు. అంచేతే నిన్న ఆఫీస్ బోయ్ మీద కోప్పడడం, డ్రైవర్ జానీతో తగాదా నాకు అసహజంగా తోచాయి."

అన్నది మిస్ జూలీ ముఖంమీద చిరుచెమట కర్చీఫ్ తో వత్తుకొంటూ.

"ఓకె. మిస్ జూలీ. థాంక్యూ వెరీమచ్. ఒక్క చివరి ప్రశ్న వేస్తాను" అన్నాను.

జూలీ అడగమన్నట్లు తల వూపింది.

"సుబ్బారావుగారి ప్రయివేట్ లైఫ్ గురించి మీకేమైనా తెలుసా? అంటే సుజాతతో ఆయన ఎలావుండేవాడు. ఆయన కేమయినా గర్ల్ ఫ్రెండ్స్ వున్నారా-ఇలాటివి?"

మిస్. జూలీ ముఖం ఒక్క క్షణం ఎర్రబడింది. "లేదు. హియీజ్ ఎ జంటిల్‌మన్" అన్నది నావంక చిత్రంగా చూస్తూ.

జూలీకి థాంక్స్ చెప్పి మహాలింగం గారేజికి బయలు దేరాము.

3

'మహాలింగం అండ్ సన్' కార్ డీలర్స్ మేనేజరు ముత్యాలరావు మమ్మల్ని చూడగానే వినయంగా లేచి నిలబడ్డాడు. నున్నగా కోడిగుడ్డులా మెరుస్తోన్న బట్టతల, గద్ద ముక్కు, తెలివైనకళ్ళు, హిట్లర్ మీసం, పొట్టిగా లావుగా వలిగిన బిజినెస్ సూట్లో చూడముచ్చటగా వున్నాడు ముత్యాలరావు.

"గ్లాడ్ టు సీ యు జంటిల్‌మన్! వాట్ కెన్ ఐ డు ఫర్ యు" అన్నాడు నవ్వుతూ.

నేను మమ్మల్ని పరిచయం చేసుకోగానే ఆశ్చర్యంగా మావంక చూశాడు. "వండ్రఫుల్ మార్నింగ్. మిమ్మల్ని గురించి విన్నానుగాని ఇంతవరకు కలుసుకొనే భాగ్యం లభించలేదు. ఏం తీసుకొంటారు" అన్నాడు బల్లమీద బెల్ నొక్కి.

సిన్హాగారు నవ్వుతూ చూశారు. "ముత్యాల్రావ్! అలాంటి ప్రయత్నాలు చెయ్యకు. ఎక్కువసేపు కూర్చోవడానికి టైమ్ లేదు. నేనడిగే ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పు" అన్నారు.

"ష్యూర్, ష్యూర్! అడగండి ఐ విల్ బి గ్లాడ్ టు..." అన్నాడు ఉత్సాహంగా జబ్బలు చరుచుకొంటూ.

"నిన్న సాయంత్రం స్టాక్ బ్రోకర్ సుబ్బారావు ఇక్కడికి ఎన్నింటికి వచ్చాడు" అడిగారు.

"సాయంత్రం ఆరుంబావు, ఆరున్నర ప్రాంతాలలో వచ్చారు."

"ఇక్కడనుండి మళ్ళీ ఎన్నింటికి బయల్దేరాడు?"

"ఎనిమిదయిందనుకుంటాను. ఆయన్ని పంపించి తరువాత నేనూ ఇంటికెళ్ళాను."

"ఐసీ. ఇక్కడనుండి ఎక్కడికి వెళ్ళుంటాడో మీకు తెలుసా?" అడిగాను.

"నో ఐడియా! తెలియదు. కాని ఈ ప్రశ్నలన్నీ ఎందు కడుగుతున్నారు?" సస్పెన్సు భరించలేని మనిషిలా అడిగాడు.

"నిన్న సాయంత్రంనుండి సుబ్బారావు కనిపించడం లేదు" అన్నారు సిన్హా.

ముత్యాల్రావు విచిత్రంగా నవ్వాడు. "ఆశ్చర్యంగా వుందే?"

"అవును. నిన్న సాయంత్రం సుబ్బారావు ఎలాంటి డ్రస్ వేసుకొన్నాడు?"

ముత్యాలరావు ఒక్కక్షణం ఆలోచించాడు. "నల్లచార లున్న తెల్లసూటు, నల్లరంగు టై, తెల్లషర్టు" అన్నాడు.

నేనింకా అడగవలసిన ప్రశ్నలేమన్నా వున్నయ్యా అన్నట్లు చూశాను సిన్హాగారివైపు. సిన్హాగారు తలవూపి లేచి నిలబడ్డారు.

"థాంక్యూ మిష్టర్ ముత్యాలరావ్. థాంక్స్ ఫర్ ది ఇన్ఫర్మేషన్" అన్నాను సిన్హాగారితో బయటకు నడుస్తూ.

గారేజినుండి బయటకు రాగానే ఒక్కక్షణం పేవ్మెంట్ మీద ఆగాము.

"సుబ్బారావు ఇక్కడినుండి రైల్ స్టేషన్కు వెళ్ళాడో, ఇంకెక్కడికయినా వెళ్ళాడో తెలియదు. జూలీకి వ్రాసిన ఉత్తరం స్టేషన్లో పోస్ట్ చేశాడు కాబట్టి, రైల్వేస్టేషన్ కే

వెళ్ళాడని అనుకోవాలి" అన్నారు సిన్హాగారు. నేను అవునన్నట్టుగా తలవూపాను.

4

"సుబ్బారావు రైల్వేస్టేషన్ నుండి రైలెక్కి మళ్లీ వూరెళ్ళిపోయాడో లేక మళ్ళీ వూళ్ళోకి వెళ్ళిపోయి వుండాలి" అన్నారు సిన్హాగారు స్టేషన్ లోకెళుతూ.

"ఒకవేళ ఉత్తరం పోస్టు చెయ్యడానికే రైల్వేస్టేషన్ కు వచ్చినట్లయితే, ఆర్. యమ్. యస్. పోస్టాఫీసులో ఉత్తరం పోస్టుచేసి తిరిగి ఊళ్లోకి వెళ్లిపోయి వుండాలి" అన్నాను.

"యస్. దటీజ్ రైట్ లేకపోతే ఏదన్నా ఊరు వెళ్లుండాలి. వెళితే ఎక్కడకు వెళ్లుంటాడు. కేవలం ఉత్తరం పోస్టు చెయ్యడంకోసమే రైల్వేస్టేషన్ కు వచ్చాడని నేననుకోను. సుబ్బారావు ఏదో చెయ్యాలని నిశ్చయించుకోకపోతే అంత అర్జంటుగా వుత్తరాన్ని పోస్టు చెయ్యాలనుకోడు. లేక ఊరువదిలి పోతున్నాడు కనుక జూలీకి ఆ ఉత్తరం వ్రాసి వెళ్ళిపోయాడా?" తనలో తాను మాట్లాడు కొంటున్నట్లు అన్నారు సిన్హాగారు.

ఇద్దరం టిక్కెట్ కలెక్టర్ దగ్గరకు నడిచాము. కోల్ షార్టేజివలన చాలా ట్రైన్సు కాన్సిల్ చేశారు. టి. సి. ఆవులిస్తూ మావంక చూశాడు.

"ఎక్స్యూజ్ మీ, ఐ వాంట్ సమ్ ఇన్ ఫర్ మేషన్" అన్నాను అతనివంక నవ్వుతూ చూస్తూ.

అతను నావంక కోపంగా చూశాడు. "ఐ హావ్ నో ఇన్ ఫర్ మేషన్ టు సప్లై. యూగో అండ్ ఆస్క్ ఇంది ఎంక్వయిరీ" అతని రైల్వే ఇంగ్లీషు ముచ్చటగావుంది.

"దిసీజ్ నథింగ్ టు డు విత్ ఎంక్వయిరీ ఆఫీస్"

అన్నాను.

"దెన్ గో అండ్ మీట్ ది ఇంచార్జ్!"

"హు యీజ్ ది ఇంచార్జ్?" అడిగాను.

"గో అండ్ ఆస్క్ ఇన్ ది ఆఫీస్" అన్నాడు విసుగ్గా.

"వేరీజ్ ది ఆఫీస్?" అన్నాను అదే ధోరణిలో.

అతను మా వంక కోపంగా చూసి చకచకా లోపలకు వెళ్ళి ప్రయాణీకుల టికెట్లు 'పంచ్' చెయ్యసాగాడు. సిన్హాగారు ముందుకు వచ్చి నిలబడ్డారు. జేబులోనుండి పర్సు తీసి చేత్తో పట్టుకొని అతనివైపు నవ్వుతూ చూశారు.

"అబ్బాయ్! నిన్న సాయంత్రం ఎనిమిది పదిగంటల మధ్య నువ్విక్కడే వున్నావా?" అడిగారు పర్సువంక ఆశగా చూస్తున్న అతన్ని.

అతనొకసారి పెదిమలు తడిచేసుకొని మా వంక అనుమానంగా చూశాడు. "లేదు నేను కాదు. రాత్రి ఎనిమిది నుండి పన్నెండువరకూ సత్తిరాజు డ్యూటీ. అతనిప్పుడు హాయిగా నిద్రపోతూ వుంటాడు."

"అలాగా! ఆర్. యమ్. యస్. ఆఫీసు ఎటుప్రక్క వుంది?

"ప్లాట్ ఫారంకు అటు చివరవుంది."

"ఏదైనా వుత్తరం పోస్ట్ చెయ్యాలంటే ఇటునుండీ వెళ్ళాలా వేరే దారుందా?" అడిగారు సిన్హా.

"ఇటునుండే వెళ్ళాలి" అన్నాడు టి. సి. విసుగ్గా.

సిన్హాగారు చటుక్కున వెనక్కు తిరిగి బుకింగ్ ఆఫీసు వైపు నడిచారు. టి.సి. మా వంక కోపంగా చూస్తున్నాడు.

"సార్! సత్తిరాజు అడ్రసు కనుక్కోరా?" అడిగాను.

సిన్హాగారు నావైపు చూశారు, "ఆ పని నువ్వు చెయ్యి. ఈలోగా రిజర్వేషన్ కౌంటర్లోనూ, బుకింగ్ ఆఫీసులోనూ

రాత్రి సుబ్బారావు టికెట్టుకొన్నాడేమో ఎంక్వయిర్ చేస్తాను" అన్నారు.

నేను టి. సి. సత్తిరాజు అడ్రస్ వ్రాసుకొనే లోపలే సిన్హాగారు తిరిగొచ్చారు. "లాభంలేదు బోయ్! రాత్రి సుబ్బారావు టికెట్టుకొనలేదు. అసలు ఎనిమిదినుండి, రెండు గంటల మధ్య ట్రైనేమీ లేదట. వెయిటింగ్ హాల్ అటెండర్ని అడిగాను. సుబ్బారావు పోలికలున్న మనిషెవరూ రాలేదన్నాడు" అన్నారు.

నేను సిన్హాగారి వైపు నిస్పృహగా చూశాను. "అయితే స్టేషన్ నుండి సుబ్బారావు ఏమయినట్లు? ఎటు వెళ్ళాడు" అన్నాను.

5

సత్తిరాజు ఇల్లు రైల్వే క్వార్టర్స్‌లో వుంది. మా కారు ఆగేప్పటికి రోడ్డుమీద ఆడుకొనే పిల్లలు కారును చుట్టుముట్టారు. వాళ్ళల్లో ఓ పెద్దకుర్రాణ్ణి చూసి మేము మళ్ళీ తిరిగొచ్చేవరకూ కారుని ఎవరూ ముట్టుకోకుండా చూస్తే పావలా ఇస్తానని చెప్పి సత్తిరాజు క్వార్టర్స్ తలుపు తట్టాను. ఎవరో భూతద్దాల వ్యక్తి తలుపు తెరిచాడు.

"సత్తిరాజుగారు కావాలి," అన్నాను అతన్ని ఎగాదిగా చూస్తూ.

"నేనే సత్తిరాజును. ఏం కావాలి?" అడిగాడు సత్తిరాజు.

మమ్మల్ని పరిచయం చేసుకొని వచ్చిన విషయం చెప్పాను. సత్తిరాజు కళ్ళజోడు ఓసారి శుభ్రంగా తుడిచి, మళ్ళీ పెట్టుకొని మా వంక పరకాయించి చూశాడు.

"ఎంతోమంది వస్తుంటారు, పోతుంటారు. రోజూ అనేక మందిని చూస్తుంటాను. ఎలా గుర్తుపెట్టుకోవడం?" అన్నాడు

వేదాంత ధోరణిలో.

నేను సుబ్బారావు ఫోటో చూపెట్టానతనికి. "నల్ల చారలున్న తెల్ల సూటు వేసుకొన్నాడు. నలుపురంగు టై. మీరు చూసేవుండాలి" అన్నాను.

సత్తిరాజు ఫోటోవంక కాసేపు దీర్ఘంగా చూశాడు. "ముఖం గుర్తులేదుగాని, మీరు చెప్పిన సూటు వ్యక్తిని నిన్న సాయంత్రం చూచాను."

"సత్తిరాజూ గో ఆన్! వివరంగా చెప్పు!" అన్నారు సిన్హాగారు 'మొరాకో' వెలిగిస్తూ.

"ఎనిమిదిన్నర తొమ్మిది ప్రాంతంలో అనుకొంటాను. ఆర్. యమ్. యస్. ఆఫీసుకెళ్ళడానికి లోపలకు వెళతానని అడిగాడు. ప్లాట్‌ఫారం టికెట్టు కొనుక్కొని వెళ్ళమన్నాను. రాత్రి రెండు గంటలవరకూ వచ్చే ట్రెయిన్సు, వెళ్ళే ట్రెయిన్సు ఏమీ లేకపోవడం వలన బుకింగ్ ఆఫీసు మూసేసి వుందని, లేకపోతే కొనేవాణ్ణని అన్నాడు. సరే వెళ్ళమని చెప్పాను. ఓ పది నిముషాల తరువాత బయటికి వెళుతూ థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళాడు" అన్నాడు సత్తిరాజు.

"సత్తిరాజూ! ఫోటోను మళ్ళీ ఓ సారిచూసి అతనేమో చూడు" అన్నారు సిన్హాగారు.

సత్తిరాజు మళ్ళీ ఫోటో ఓసారి పరకాయించి చూశాడు తల అడ్డంగా ఊపుతూ.

"మొహం గుర్తులేదు. చారల సూటు, నల్ల టై మాత్రం గుర్తున్నాయి. అతనే అయ్యుండాలి," అన్నాడు.

సత్తిరాజుకు 'థాంక్స్' చెప్పి మళ్ళీ బయలుదేరాము.

సో దిస్ ఙ్ది డెడ్ ఎండ్! సుబ్బారావు ఉత్తరం పోస్టుచేసి బయటకొచ్చాడు. అంటే బయటవూరికి వెళ్ళలేదని తెలుస్తోంది. మరి వూళ్ళోనే వుంటే ఇంతవరకూ ఇంటి

కెందు కెళ్ళలేదు. ఉత్తరం పోస్ట్ చేసింతరువాత సుబ్బారావు ఎక్కడికెళ్ళాడు? ఆలోచిస్తుంటే అంతా గందరగోళంగా వుంది.

“ఏం చేద్దాం సార్?” అడిగాను.

“మళ్లీ రైల్వే స్టేషన్‌కు పోనియ్! సుబ్బారావు బయటికొచ్చాక ఎక్కడికెళ్లాడో తెలుసుకొనే ప్రయత్నం చేద్దాం,” అన్నారు సిన్హాగారు తాపీగా.

ఆ తర్వాత రెండుగంటలూ, సిన్హాగార్ని తిట్టుకుంటూ గడిపానని వేరే చెప్పఖర లేదనుకుంటాను.

సిన్హాగారు తరగని ఉత్సాహంతో, పోర్టర్లను, రిక్షావాళ్ళను, టాక్సీడ్రైవర్లను, కిళ్ళీ బంకువాళ్ళను, ఆఖరికి ముష్టివాళ్ళనుకూడా సుబ్బారావును వర్ణిస్తూ అతన్నిగురించి ఆచూకీ అడిగారు. రాత్రి ఎనిమిది తొమ్మిది మధ్య సుబ్బారావును చూసి గుర్తుపెట్టుకున్న వాళ్లెవరూలేరు.

అసలు సుబ్బారావు మాయమవ్వలేదనీ, ఈపాటికీ ఇంటికి చేరుకొనుంటాడనిపించి, మధ్యలో ఓసారి సుజాతకు ఫోన్ చేశాను. సుబ్బారావు రాలేదని చెప్పింది.

ఎంత సేపు వెతికినా సుబ్బారావును చూసిన మానవమాత్రుడెవరూ కనిపించలేదు.

స్టేషన్‌నుండి బయటికొచ్చాక సుబ్బారావు హఠాత్తుగా అదృశ్యమయిపోయాడు. ఎక్కడికెళ్ళాడు. ఊళ్ళోనే వున్నాడా? లేక ఎవరయినా అతన్ని కిడ్నాప్ చేశారా? లేక ఏ సందులోనో హత్యచేశారా? రాత్రి తొమ్మిది తరువాత సుబ్బారావు ఏమయ్యాడో ఎంత ప్రయత్నించినా ఆచూకీ తెలియలేదు.

6

సిగరెట్ వెలిగించి ఇంతవరకూ జరిగిన విషయాలన్నీ ఓసారి ఆలోచించాను.

సుబ్బారావు ఇంకా ఇంటికి రాలేదనీ, త్వరగా ఏదైనా చెయ్యమని సుజాత మళ్ళీ ఓసారి ఫోన్ చేసింది.

ఆలోచిస్తోంటే మధ్యలో మాకు తెలియని విషయాలు చాలా వున్నాయనిపిస్తోంది.

సుబ్బారావు వ్యాపారంలో నష్టపడ్డాడు. నిన్న సాయంత్రం ఆఫీసునుండి ఇంటికి బయలుదేరి మధ్యలో కారు అమ్మేసి, ఆ చెక్కును, జూలీకి వ్రాసిన వుత్తరాన్ని రైల్వేస్టేషన్‌లో పోస్ట్ చేసాడు. సుబ్బారావు రైలెక్కి మరో ఊరెళ్ళినట్లు సాక్ష్యంలేదు. అసలు రైల్వేస్టేషన్ నుండి బయటికొచ్చాక ఎటువెళ్ళాడో ఎవరూ గమనించలేదు.

ఆఫీసులోనుండి ఇంటికి బయలుదేరేముందు సుజాతకు ఫోన్ చేసి అర్జెంట్ విషయం మాట్లాడాలన్నాడు. ఏమిటా విషయం? సుజాతతో మాట్లాడదలచినవాడు ఇంటికెళ్ళకుండా ఎక్కడికి వెళ్ళినట్లు?

అంటే సుబ్బారావుకు ఆరోజు సాయంత్రంవరకూ ఎక్కడికన్నా ఊరువదిలి వెళ్ళాలి అనే ఆలోచన లేనట్లు స్పష్టమవుతోంది. అయితే సుబ్బారావును రైల్వేస్టేషన్ దగ్గర ఎవరైనా కలుసుకున్నారా? కలుసుకొని తమవెంట తీసుకెళ్ళారా? అంచేత ఏ రిక్షాగాని, టాక్సీగాని సుబ్బారావు ఎక్కలేదా?

ఒకవేళ ఎవరన్నా సుబ్బారావుని కిడ్‌నాప్ చేసి తీసుకెళ్ళారా? సుబ్బారావులాంటి మనిషిని బలవంతంగా తీసుకెళ్ళడం అసంభవం. కాని తెలిసినవాళ్ళెవరయినా అయితే సుబ్బారావు అనుమానం లేకుండా అతనివెంట వెళ్ళి వుండొచ్చు. అయితే సుబ్బారావును కిడ్‌నాప్ చెయ్యడం వలనకాని, హత్య చెయ్యడం వలనగాని ఎవరికి లాభం వస్తుంది? కారణం ఏమయ్యుంటుంది?

ఆలోచించి బుర్ర వేడెక్కిపోతోంది. ఒక్కసారి తల విదిలించి చివరికంతా కాలిన సిగరెట్ ని అష్ట్రేలో ఆర్పేసి, మరొకటి వెలిగించాను. ఆలోచించిన విషయాలన్నీ ఓ కాగితం మీద వరసగా వ్రాశాను.

సిన్హాగారు కాగితం తీసుకు చదివి నావంక నవ్వుతూ చూశారు.

"గుడ్ వర్క్ బోయ్! మనకు సుబ్బారావు పర్సనల్ లైఫ్ గురించి ఏమీ తెలియదు. బహుశా అతని ఇంట్లో ఏ వుత్తరాలవల్లో ఏ పర్సనల్ డైరీవల్లో మనకేదన్నా ఇన్ ఫర్మేషన్ తెలియొచ్చు" అన్నారు దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ.

"అయితే నేను వెళ్ళి చూసొస్తాను" అన్నాను వుత్సాహంగా లేచి నిలబడుతూ.

"సుజాతను మరో ప్రశ్న కూడా అడుగు. నిన్న ఆఫీసు నుండి బయలుదేరినప్పుడు ఏదో అర్జంట్ విషయం మాట్లాడాలన్నాడు సుబ్బారావు. అదేమిటో కనుక్కో," అన్నారు సిన్హాగారు.

నేను తలవూపి హుషారుగా సుజాత ఇంటికి బయలుదేరాను.

సుజాత చెప్పిన అడ్రస్ ప్రకారం ఇంటిముందు కారాపాను. చుట్టూ అందమైన తోటమధ్య చిన్న బంగళా కనిపిస్తోంది. నగరంలో బాగా డబ్బున్నవాళ్ళు నివసించే ప్రదేశం అది. ఇళ్ళన్నీ ఒకదానికొకటి ఎడంగా విశాలమైన ఆవరణంలో కట్టబడివున్నాయి.

కారుదిగి ఇనపగేటు తెరుచుకొని లోపలకు నడిచాను.

వరెండా మెట్లెక్కి హాల్లోకి అడుగుపెడుతూండగానే ఒకవ్యక్తి లోపలినుండి వరెండామీదికివచ్చి నావంక పైకి క్రిందికి ఓ క్షణం చూసి చకచక నడుచుకొంటూ గేటు

తెరచుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

దాదాపు ఆరడుగుల పొడవు, కండలు తిరిగిన శరీరం. నుదుటిమీదకు కుప్పగా పడుతోన్న జుట్టూ, చిన్న కళ్ళు, బలంగా పొడవుగావున్న ముక్కు, లావు పెదిమలు, సన్నగా కత్తిరించిన మీసం, ఖాకీపాంటు, తెల్ల టెరిలిన్ షర్ట్ వేశాడు.

"హాలో! మీరా?" హాలులో పలకరింపు విని అటు తిరిగాను. సుజాత చిన్నగా నవ్వింది.

"హాలో ... కొన్ని విషయాలు తెలుసుకోవాలని వచ్చాను" అన్నాను హాల్లోకి నడుస్తూ.

"కూర్చోండి" అంది సుజాత నాకో సోఫా చూపెట్టి తను కూర్చొంటూ. నేను విశ్వాసపాత్రుడైన నౌకర్లా వెంటనే ఓ సోఫాలో కూర్చొన్నాను.

"సారీ! కూల్ డ్రింక్ ఏమీ ఆఫర్ చెయ్యనందుకు. మా ఫ్రిజిడెర్ ఎందుకో పాడయిపోయింది. కాఫీ తీసుకొంటారా?" అన్నది సుజాత నా వంకే చూస్తూ.

"నెవర్ మైండ్! ఇందాక నేను లోపలకు వస్తున్నప్పుడు బయటకు వెళ్ళిన దెవరు?"

"ఓ...అతనా? అతను మా డ్రైవరు జానీ! మళ్ళీ పనిలోకి తీసుకోమని అడుగుతున్నాడు. ఆయన ఊరెళ్ళారని, తర్వాత రమ్మని చెప్పాను."

"సుబ్బారావుగారు కారు అమ్మేశారని మీకు తెలియదా?"

"తెలుసు. జూలీ చెప్పింది. అదే నాకు అర్థంకావడం లేదు. కారు అమ్మేస్తున్నానని నాకు మాటమాత్రంగాకూడా చెప్పలేదు" సుజాత కళ్ళక్రింద నల్లని చక్రాలు చూస్తే నాకు జాలేసింది.

"సుజాత గారూ! సుబ్బారావుగారు మొన్న సాయంత్రం ఆఫీసునుండి బయలుదేరేముందు మీతో ఏదో అర్జంట్ విషయం మాట్లాడాలని ఫోన్ చేశారని తెలిసింది. బహుశా ఆ విషయం ఏమైవుంటుందో?" అడిగాను ఆమె కళ్ళల్లో గుచ్చి చూస్తూ.

సుజాత భృకుటి ఒక్క క్షణం ముడిపడింది. "నో ఐడియా. నాకు చెప్పలేదు. ఏదో విషయం మాట్లాడాలి షాపింగ్ కు అటూ వెళ్ళకుండా ఇంట్లోనే వుండమని ఫోను పెట్టేశాడు."

"ఐసీ! సుబ్బారావుగారికి డైరీ రాసే అలవాటుందా?"

"పర్సనల్ డైరీ ఏమీ వ్రాయరు. బిజినెస్ డైరీ వ్రాస్తారు గాని అదెప్పుడూ ఆయన కోటుజేబులోనే వుంటుంది."

"సుబ్బారావు ఆఫీసురూము, పర్సనల్ కరెస్పాండెన్సు నేనొక్కసారి చూడవచ్చా?" అడిగాను. సుజాత ఒక్క క్షణం ఆలోచిస్తున్నట్లు మౌనంగా వుండిపోయింది. తరువాత తలవూపి హాలులో ఎడంప్రక్క గది చూపెట్టింది. "బైఆల్ మీన్స్!" అంటూ.

సుబ్బారావు ఆఫీసుగది నీట్ గా అరేంజ్ చేసివున్నా గదంతా దుమ్ము పేరుకొనివున్నది. పుస్తకాల అరలమీద, రేక్సుమీద దుమ్ము దట్టంగా కనిపిస్తోంది. టేబుల్ మీద పెద్ద సైజు ఆష్ట్రేనిండా సిగరెట్ పీకలు, అగ్గిపుల్లలు నిండుగా వున్నాయి. ఒక సిగరెట్ పీక జాగ్రత్తగా తీసి చూశాను. 'స్టేట్ ఎక్స్ప్రెస్ 555'.

"కొన్ని ఇబ్బందులవలన పోయిన నెలనుండి, పనిమనిషిని, వంట మనిషిని మాన్పించాల్సి వచ్చింది. అంతా అశుభ్రంగా వుందను కొంటాను" అన్నది సుజాత సిగ్గుపడుతున్నట్లు.

నేను లోలోపలే నవ్వుకొన్నాను. ఆర్థిక ఇబ్బందివల్ల సుబ్బారావు నౌకర్ల నందరినీ తొలగించాడని నాకు తెలుసు.

సుబ్బారావు అదృశ్యమయ్యాడని తెలిస్తే బహుశా ఈ ఇల్లు కూడా వేలానికి రావచ్చు.

ప్రతి సొరుగు, ప్రతి పుస్తకం, ప్రతిఫైలు, చిత్తుకాగితాలతో సహా అతి జాగ్రత్తగా వెతికాను. సుబ్బారావు పర్సనల్ విషయాలగురించి ఏరకమైన ఇన్ఫర్మేషన్ దొరికినా చాలనే వుద్దేశ్యంతో. అన్నీ ఆఫీసు కాగితాలు, షేర్ ట్రాన్స్ఫర్ ఫారమ్స్, అకౌంట్ పుస్తకాలు, షేర్ మార్కెట్ ధరల వివరాల కాగితాలు, ఎవరో దూరంలో వున్న ఒకరిద్దరు స్నేహితులు వ్రాసిన వుత్తరాలు తప్ప మరేమీ లేవు.

రెండుగంటలు వృధాప్రయాస తర్వాత వట్టి చేతులతో బయటపడ్డాను.

సుజాత పొగలుకక్కే కాఫీతో ప్రత్యక్షమయింది.

“ఏమైనా దొరికాయా?” అంది కప్పు అందిస్తూ.

“నో లక్! అండ్ థాంక్యూ” అన్నాను కాఫీ అందుకొంటూ.

7

మార్చి ఎనిమిదవ తారీఖు!ఇప్పటికి సుబ్బారావు అదృశ్యమయి ఎనిమిది రోజులు కావొస్తోంది. ఎంత ప్రయత్నం చేసినా సుబ్బారావు జాడ ఏమీ తెలియలేదు.

సిన్హాగారు ఇన్స్పెక్టర్ కృష్ణమోహన్ సహాయంకూడా తీసుకున్నారు. మరో నాల్రోజులు చూసి పేపర్లలో ప్రకటించమని సుజాతకు సలహా ఇచ్చారు. సుజాత చాలా నీరసించినట్లు కనిపిస్తోంది.

అసలు సుబ్బారావు ఏమయ్యాడు? ఎందుకు ఎవరికీ కనిపించకుండా వెళ్ళిపోవలసివచ్చింది. అతన్ని చంపుతామని బెదిరింపు వుత్తరాలు వ్రాసినవాళ్ళు అతన్ని ఎత్తుకుపోయారా?

ఇన్స్పెక్టర్ కృష్ణమోహన్ మార్చురీలోకి వచ్చిన ప్రతి

శవాన్ని ఓ కంట కనిపెడుతోనే వున్నాడు. సుబ్బారావు అదృశ్యం పెద్ద మిస్టరీక్రింద తయారయింది.

బల్లమీది టెలిఫోన్ వుదయం ఏడుగంటలకే మ్రోగడం కొద్దిగా ఆశ్చర్యమనిపించింది. అవతల కృష్ణమోహన్ కంఠం వినిపించింది.

"గుడ్ మార్నింగ్ మోహన్" అన్నాడు ఆవులిస్తూ.

"నో, బాడ్ మార్నింగ్. ప్రొద్దున్నే శవం తయారయింది. లీలా చౌదరీ పార్కు నార్త్ గేటువైపు. శవం చారలగూటు, నలుపు నెక్ టైలో వుంది. మీ తాలూకు కాండేట్ ఏమోనని అనుమానం" అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

నేను చటుక్కున బెడ్ మీదనుండి లేచి నిలబడ్డాను. "ఉయ్ విల్ బి దేర్ ఇన్ టెన్ మినిట్స్" అన్నాను ఫోన్ పెట్టేసి సినాగారి గదివైపు పరిగెడుతూ.

సినాగారు, నేను లీలా చౌదరీ పార్కు నార్త్ గేటు చేరుకోనేప్పటికి ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణమోహన్ సపరివారంగా అప్పటికే తమ పనుల్ని చకచకా చేసుకుపోతున్నారు.

కృష్ణమోహన్ మమ్మల్ని శవం పడున్న చోటుకు తీసుకెళ్ళాడు.

పార్కులోపల గోడప్రక్కగా వున్న నీళ్ళకుండీలో మడమలోతు నీళ్ళల్లో శవం వెల్లకిలా కనిపిస్తోంది. పోలీస్ సర్జన్ గోవిందన్ నాయర్ శవాన్ని చూస్తున్నాడు.

సగంవరకూ నీళ్ళలో తడిసిన నల్లచారలున్న తెల్లసూటు కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది. లోపలిభాగాలు రక్తంతో కలిసి కనిపిస్తోన్నాయ్. గాయంచుట్టూ నల్లగా కాలిపోయివుంది. కోటు భుజంమీద, కుడిచెంపమీద రక్తం గడ్డకట్టివుంది. కుండీలో నీళ్ళలో కొద్దిగా తల ప్రాంతంలో రక్తం వున్నట్లు

కనిపిస్తోంది.

"ఎక్కడో చంపి శవాన్ని ఇక్కడ పారేసి వుండాలి" అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

అవునన్నట్లు తలాడించాను. కాని నీళ్ళకుండీలోనే ఎందుకు పారేశారు? నార్త్ గేటు దగ్గరనుండి కుండీకి చాలా దూరంవుంది. ఇంతదూరం తీసుకొచ్చి పారేయాల్సిన అవసరం ఏముంది? హంతకుడు ఇంత రిస్క్ ఎందుకు తీసుకొన్నాడు? అసలు హంతకు డెవరు?

శవాన్ని ఫోటోలు తియ్యడం అవగానే శవాన్ని గట్టు మీదకు లాగారు. డాక్టర్ నాయర్ శవాన్ని కాసేపు పరీక్షించి లేచి నిలబడ్డాడు.

"హత్య జరిగి ఆరేడు గంటలకన్నా ఎక్కువ అయి వుండదు. అంటే ఎప్రాక్సిమేట్ గా మరణం రాత్రి ఒంటి గంట తరువాత సంభవించి వుండాలి. రిగర్ మార్టిస్ అయి నాలుగయిదు గంటలకన్నా ఎక్కువ అయివుండదు. ఖచ్చితంగా పోస్ట్‌మార్టమ్ అయితేగాని చెప్పలేను" అన్నాడు భుజాలు చరుచుకొంటూ.

డిటెక్టివ్ సిన్హా 'మిరాకో' కాలుస్తూ తాపీగా వింటూ నిలబడ్డారు.

నేను మోకాళ్ళమీద కూర్చొని కోటుజేబులు తడిమాను. ఒకజేబులో తడిసిపోయిన 'డన్‌హిల్ సిగరెట్ పెట్టె' అగ్గి పెట్టె కనిపించాయి. మరో జేబులో ఫౌంటెన్ పెన్, వంద రూపాయలనోటూ, కొన్ని చిల్లరనోట్లూ వున్నాయి.

నేను చూస్తున్నదిమాత్రం కనిపించలేదు. సుబ్బారావు 'బిజినెస్ డైరీ' ఎప్పుడూ అతని జేబులోనే వుంటుందని చెప్పింది సుజాత. మళ్ళీ ఓసారి కోటుజేబులో, ప్యాంట్ జేబులో తడిమిచూశాను. ఏమీ లేవు. లేచి నిలబడ్డాను.

సిన్హా గారు బండీలో ఓమూల తదేకంగా చూస్తున్నారు. "కృష్ణమోహన్ భాయ్! అదేమిటో గమనించావా?" అడిగారు.

కృష్ణమోహన్ అంచమ్మట జాగ్రత్తగా వంగి ఆ వస్తువును బయటకి తీశారు. అందరూ అదే ఆశ్చర్యంగా చూశారు. వెస్ట్ అండ్ స్మిత్ .32 కాలిబర్ రివాల్వర్ అది. సుబ్బారావు మరణానికి కారణం అదేనని వేరే చెప్పనవసరం లేదనుకొంటాను. కృష్ణమోహన్ బయటికి తీయగానే బారెల్ లోనుండి, చాంబర్ నుండి నీళ్ళు కారాయి.

"బహుశా వేలిముద్రలేమీ దొరక్కపోవచ్చు. వెంటనే దాన్ని లాబ్ కు పంపించు" అన్నారు సిన్హాగారు.

శవాన్ని మార్చురీకి పంపించి అందరూ బయలుదేరగానే మేమూ కారుదగ్గరికి నడిచాము. కృష్ణమోహన్ మా వెనకే కారుదగ్గరికి వచ్చాడు.

"సుబ్బారావును ఎవరు చంపి వుంటారు?" అన్నాడు సిగరెట్ వెలిగిస్తూ.

"కృష్ణమోహన్ భాయ్! హంతకుడు ఇంతకాలం బయట పడకుండా సుబ్బారావును దాచిపెట్టాడు. ఎందుకో మనకు తెలియదు. కాని రాత్రి అతన్ని హత్యచేశాడు. ఒక హత్య జరిగిందంటే దానికి మోటివ్ వుందన్నమాట. మోటివ్ తో హత్య జరిగిందంటే అది ఎంత రహస్యమైనా తెలిసితీరుతుంది. హంతకులు ఎంత తెలివిగా హత్యచేసినా ఎక్కడో ఓచోట పొరపాటు చేస్తుంటారు. అదే వాళ్ళను పట్టేస్తుంది" అన్నారు సిన్హాగారు గంభీరంగా.

కృష్ణమోహన్ ఆయనవంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"అవును! సుబ్బారావు హంతకుడెవరో మనకు తెలియక పోవచ్చు. కాని కొన్ని అనుమానాలు మనలో కలగకుండా

హత్య చెయ్యలేకపోయాడు. ఉదాహరణకు సుబ్బారావు కోటుజేబులోవున్న డన్‌హిల్ సిగరెట్ ప్యాకెట్. సుబ్బారావు బ్రాండ్ సిగరెట్లు 555. సుబ్బారావు మాయమైన రోజు అతని జేబులో డన్‌హిల్ సిగరెట్లు వున్నాయి. ఈ ఎనిమిది రోజులూ సుబ్బారావు ఆ సిగరెట్లు కాల్చాడా? లేక సుబ్బారావుకు 555 సిగరెట్లు దొరకలేదా? మరొక విషయం. సుబ్బారావు శవాన్ని నీళ్ళలో ఎందుకు పారేయాల్సివచ్చింది? సుబ్బారావు జేబులో వుండాల్సిన ఒక డైరీ ఏమయింది? మనకు దొరికిన రివాల్వర్ ఎవరిది? వీటన్నిటికీ హత్యతో సంబంధంలేదని నేను అనుకోను. సమర్థుడైన డిటెక్టివ్‌కు ఆ ఆధారాలు చాలు. లెటజ్ మూవ్'' అన్నారు కార్లో ఎక్కి కూర్చుంటూ.

''అయితే మార్చురీకివచ్చి శవాన్ని గుర్తుపట్టమని సుజాతకు కబురు చెయ్యనా?'' అడిగాడు కృష్ణమోహన్.

''ష్యూర్. యూ డు ఇట్. డాక్టర్ గోవిందన్‌ను వీలయినంత త్వరగా, జాగ్రత్తగా పోస్ట్‌మార్టమ్ చెయ్యమను. శవం నీటిలో ఎందుకు పారేశారో ఇప్పటికీ అర్థంకావడం లేదు'' అన్నారు సిన్హాగారు.

కృష్ణమోహన్ తలవూపి పోలీస్ జీపు ఎక్కాడు.

8

డాక్టర్ గోవిందన్ నాయర్ పోస్ట్‌మార్టమ్ రిపోర్ట్ స్పష్టంగా ఏ పాయింటూ వదలకుండావుంది. నేనూ, సిన్హాగారు, కృష్ణమోహన్ మూడు టైప్‌డ్ కాపీలను చదివి కాసేపు ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాము.

రాత్రి ఒంటిగంటకు మరణం సంభవించి వుండాలని తేల్చాడు గోవిందన్ నాయర్. కణతలోనుండి 'సెరిబ్రల్ మెంబరన్స్' లోకి హైవెలాసిటీ రివాల్వర్ గుండు దూసు

కళ్ళడం వలన, బ్రెయిన్ టిష్యూ నజ్జయి వెంటనే మరణం సంభవించి వుండాలి. కణతకు ఆనించి రివాల్వర్ కాల్చినట్లు గాయంచుట్టూ నల్లగా కాలిన చర్మంవల్ల తెలుస్తోంది. చితికిన మెదడుతప్ప మిగతా శరీర భాగాలన్నీ ఆరోగ్యంగా వున్నాయి.

కాని ఊపిరితిత్తులలోనూ, కడుపులోపల జీర్ణకోశంలోనూ చెమ్మ కనిపిస్తోంది. ఇలా 'విస్కెరా'లో చెమ్మ కనిపించడం అసాధారణంగా వుందని డాక్టర్ నాయర్ వ్రాశాడు.

శరీరంలో భాగాలు సరిగా పనిచేయకపోవడంవలన అప్పుడప్పుడూ ఊపిరితిత్తులలో ఇలా చెమ్మ కనిపించే అవకాశం వుంటుందని, కాని సుబ్బారావు శరీరం చాలా ఆరోగ్యకరంగా ఉందని, ఈ చెమ్మకు కారణం అర్థంకావడంలేదని 'విస్కెరా'లో బయలాజికల్ ఫ్లూయిడ్స్‌కు చెందని చెమ్మ ఉండడం ఆశ్చర్యకరంగా వుందని పేర్కొన్నాడు.

సిన్హాగారు 'మొరార్జీ' వెలిగించి డాక్టర్ వైపు దీర్ఘంగా చూశారు. "నాయర్ భాయ్! శవం నీళ్ళలో తడవడం వలన 'విస్కెరా'లో చెమ్మ ఏర్పడే అవకాశం వుందంటావా?" అన్నారు రైలింజన్లా పొగవదుల్తూ.

"నో, నాట్ పాసిబుల్. వంటిలో మురికినీళ్ళు శవంలోపలికి వెళ్ళడం అసంభవం. ఒకవేళ వెళ్ళినా వాటిని తేలిగ్గా విడదీయవచ్చు. కాని సుబ్బారావు ఊపిరితిత్తులలో జీర్ణకోశంలో చెమ్మ ఎలావచ్చిందో అర్థంకావడంలేదు. రిపోర్ట్ వ్రాసేముందు నేను చాలా బుక్స్ రిఫర్ చేశాను. నోన్ కేసెస్‌లోగాని, హైపోథెటికల్‌గాగాని ఏరకమైన సంజాయిషీ ఉన్నట్లు కనిపించలేదు."

అన్నాడు డాక్టర్ నాయర్ నుదుటిమీద చెమటతుడుచు

కొంటూ.

సిన్హాగారు తలవూపి ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణమోహన్ వైపు తిరిగారు. "సుజాత శవాన్ని చూసిందా?" అడిగారు.

కృష్ణమోహన్ తలవూపాడు. "వెరీ పూల్ ఉమెన్! శవాన్ని బ్లాంక్‌గా చూసి గుర్తుపట్టింది. మార్చురీలోనుండి బయటకు రాగానే ఫెయింట్ అయి పడిపోయింది. ముఖం మీద నీళ్ళుచల్లి కాసేపు స్మెల్లింగ్ సాల్ట్ వాసన చూపెడితే గాని స్పృహరాలేదు."

"యస్! క్వయిట్ షాక్!" అన్నారు సిన్హాగారు.

నేనుమాత్రం ఆలోచిస్తూనే వున్నాను. సుజాతమీద ఆ క్షణం జాలేసినా, సుబ్బారావు మరణంలో మిస్టరీ నా మనసులో ఇంకా వేధిస్తూనేవుంది.

"సుబ్బారావు మార్చి ఒకటిన అదృశ్యమైనరోజు అతని దగ్గర డన్‌హిల్ సిగరెట్లువున్నాయి. అవి ఇంకా అతని జేబులోనే వుండడం ఆశ్చర్యంగావుంది. అతన్నెవరన్నా ఇంతకాలం బందీగా వుంచినా, అగ్గిపెట్టెకూడా ఉన్నప్పుడు సిగరెట్‌లు ఎందుకు కాల్చుకోలేదు?" అన్నాను నాలో నేనే అనుకొంటున్నట్లు.

"బహుశా కాళ్ళు చేతులు కట్టేశారేమో" అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

"అలా అయితే ఈ ఎనిమిది రోజులూ అన్నం నీళ్లు లేకుండా వున్నాడంటూరా?"

అన్నాను అర్గ్యుమెటింవ్‌గా. సిన్హాగారు డాక్టర్ నాయర్ వైపు చూశారు.

"ఇంపాసిబుల్! సుబ్బారావు జీర్ణకోశంలో వున్న పదార్థాలు పూర్తిగా జీర్ణమయిలేవు. చనిపోయే సమయానికి అతను అన్నంతిని ఎక్కువ సమయం కాలేదని తెలుస్తోంది. పైగా

ఎనిమిది రోజులు అన్నంలేకుండా వున్న మనిషి జీర్ణకోశంలో లోపలవున్న రకరకాల జీర్ణగ్రంథులు ఉత్పత్తి చేసేరసాలు ఎక్కువ మొత్తాల్లో చేరివుంటాయి. సుబ్బారావు విషయంలో అలాంటిదేమీలేదు. ఒకరకంగా చెప్పాలంటే అతనుభోజనం చేసి చనిపోయేప్పటికి గంటకూడా అయివుండదు''అన్నాడు డాక్టర్ నాయర్.

''నెక్ట్స్...సుబ్బారావు శవాన్ని నీళ్ళకుండీలో పారేయడం. ఎందుకని నీళ్ళకుండీలో వేశారు?'' అన్నాను అందరివంకా చూస్తూ.

సిన్హాగారు చటుక్కున ముందుకువంగారు_ ''డామిట్! ఒక విషయం ఎవరూ గుర్తించలేదు. శవంవున్న నీళ్ళకుండీలో మడమల లోతుకన్నా ఎక్కువ నీళ్లులేవు'' అన్నారు నోట్లోంచి మొరాకో బయటికితీసి.

''అయితే ఏమిటి?'' అన్నాడు కృష్ణమోహన్ ఆశ్చర్యంగా.

అప్పుడు తట్టింది నాకు సిన్హాగారి పాయింట్. ''అవును. కాని సుబ్బారావు శరీరం అంతా నీళ్ళలో తడిసినట్లువుంది. శవాన్ని వెల్లకిలా మడమలలోతు నీళ్లు, అంటే దాదాపు రెండంగుళాలువున్న నీటిలో పడుకోబెడితే శవం తల వెనుక భాగం, వీపు, చేతుల క్రిందిభాగం, కాళ్ళకున్న బూట్లు సగంవరకు, శరీరం క్రిందిభాగం అంతా తడుస్తుంది. శవం పైభాగం అంతా పొడిగా వుండాలి. కాని సుబ్బారావు శవం, వేసుకొన్న సూటుతోసహా అంతా తడిసినట్లువుంది'' అన్నాను.

''దానిదేముంది ముందు వెల్లికలా పడేసి తరువాత వెనక్కి త్రిప్పివుండొచ్చుగా'' అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

డాక్టర్ నాయర్ మావంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

సిన్హాగారు నావైపు ఎంకరేజింగ్ గా నవ్వారు.

“అలా అయితే సూటంతా బురద అయివుండేది. కాని సుబ్బారావు వేసుకొన్న సూటు అక్కడక్కడా దుమ్ము మరకలు తప్పితే ఎక్కడా బురదలేదు. కాని వళ్ళంతా చాలాసేపు నీళ్ళలో నానినట్టువుంది. ఎందుచేత?” అన్నాను సిన్హాగారివైపు చూస్తూ.

“డలిబరేట్! అంటే సుబ్బారావును తీసుకొచ్చి కుండీలో పడేయకముందే అతను పూర్తిగా తడిసివుండాలి. నీళ్ళలో పడేయడంవలన అతను ఆ నీళ్ళలో తడిశాడని అనుకోవడానికి శవాన్ని నీళ్ళకుండీలో పడేశారు” అన్నారు సిన్హా చుట్టను పళ్ళమధ్య బిగించి.

కృష్ణమోహన్ అర్థంకానట్లు సిన్హాగారివైపు చూశాడు. “కాని శవం నీళ్ళలో పడేయడం వలన తడిసింది అని మనం అనుకోనేట్లు తప్పుదారి పట్టించడంలో హంతకుల ఉద్దేశ్యమేమైయ్యుంటుంది?” అసలీ వ్యవహారం అంతా పిచ్చి వాగుడు అన్నట్లున్నాడు కృష్ణమోహన్.

సిన్హాగారి ముఖంలో కండరాలు బిగుసుకున్నాయి. “కృష్ణమోహన్ భాయ్! హంతకుడు చాలా తెలివిగా ఈ హత్య చేశాడు. శవం తడిసివుండడంవలన ఏదో మనకు తెలుస్తుందనే వుద్దేశ్యంతోనే హంతకుడు మనల్ని తప్పుదారి పట్టించే ప్రయత్నం చేశాడు. ఎందుకు అనేదే పరిశోధకుడు సాల్వ్ చెయ్యాల్సిన సమస్య. శవం కారణం లేకుండా తడిసివుంటే ఏదో విషయం ఇన్వెస్టిగేటర్కు తెలుస్తుందనే శవాన్ని నీళ్ళకుండీలో పడేశాడు. కాని కుండీలో సరిగ్గా నీళ్ళు లేకపోవడంవలన మనకా విషయం తెలిసింది.”

సిన్హాగారి మాటల్లో కొంత రీజన్ వున్నట్లు తలవూపాడు కృష్ణమోహన్.

నేనూ సిన్హాగారితోపాటు లేచి బయటకు వెళ్ళడానికి ఉద్యుక్తుడనయ్యాను.

"అయితే నెక్స్ట్ చెయ్యవలసిందేమిటి?" అన్నాడు కృష్ణమోహన్ ఏం చెయ్యాలో తోచనివాడిలా.

సిన్హాగారు అతనివైపు సూటిగా చూశారు. "ఇన్‌స్పెక్టర్! ఇప్పుడు మన చేతిలో వున్నది కేవలం సుబ్బారావును వెతికే పనికాదు. అయస్కాంతం దగ్గరకిచేరే ఇనపముక్కలా అతనిశవం మనదగ్గరకు చేరింది. ఇది హత్యకేసు. సుబ్బారావు మరణంవలన ఎవరికి లాభిస్తుందో మనం తెలుసుకోవాలి. నిజమైన హంతకుడెవరో తేలేవరకూ అతనితో సంబంధమున్న ప్రతివాళ్ళు అనుమానితులే. సుబ్బారావు లీగల్ అడ్వయిజర్ ఎవరో కనుక్కొన్నావా?"

"కనుక్కొన్నాను. విమలారావు. అడ్రసు మీకు తెలుసనుకుంటాను" అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

సిన్హాగారు తలవూపి బయటకు నడిచారు. నేనూ ఆయన వెనకాలే బయలుదేరాను. వరండాలోకి రాగానే కృష్ణమోహన్ మమ్మల్ని వెనక్కి పిలిచాడు. సిన్హాగారు అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూశారు.

"మీరు సుజాతను కలుసుకోబోతున్నారా?" అడిగాడు.

"యస్! విమలారావును కలుసుకొన్నతరువాత సుజాత దగ్గరకు వెళతాను. పాపం ఆ అమ్మాయి దుఃఖంలోవుంది" ఒకోసారి సిన్హాగార్ని చూస్తే నాకే ఆశ్చర్యంవేస్తుంది.

"సుబ్బారావు వస్తువులు కొన్ని మా దగ్గర వున్నాయి. దయచేసి ఆమెకు అందజేస్తారా?" అడిగాడు కృష్ణమోహన్.

సిన్హాగారు సరేనన్నట్లు తలవూపారు.

"అతని సూటుమాత్రం దానిమీది రక్తంమరకలు ఎనాలిసిస్ కోసం లాబ్‌కి వెళ్ళింది. ఈ వాచ్, మనీ, ఫౌంటెన్ పెన్,

కీబంచ్ ఆవిడకు ఇవ్వండి" అన్నాడు అవన్నీ తీసి టేబిల్ మీద పెడుతూ.

నేను ఒక్కొక్కటి తీసి జేబులో వేసుకోసాగాను. వందరూపాయలనోట్లు, కొన్ని చిల్లరనోట్లు, తాళాలగుత్తి చాలారకాల తాళాలు వున్నాయి. రోలెక్స్ '62 మోడల్ చేతి గడియారం-స్టెయిన్ లెస్ స్టీల్ చైన్ తో తళతళ మెరుస్తోంది. ఎవరో దారినపోయే దొంగ ఈ హత్య చెయ్యలేదు. వస్తువులన్నీ ఒక్కొక్కటే చూస్తూ జేబులో వేసుకొన్నాను.

సిన్హాగారు కృష్ణమోహన్ కు తలవూపి కారెక్కి కూర్చున్నారు. నేను లోపల కూర్చొని ఇంజన్ స్టార్ట్ చేసి, గేర్ మీద చెయ్యివేశాను. చటుక్కుని ఏదో గుర్తొచ్చి ఇంజన్ ఆఫ్ చేశాను.

జేబులో చెయ్యిపెట్టి సుబ్బారావు రోలెక్స్ ఆటోమాటిక్ వాచీని బయటికి తీశాను.

"వాటీజిట్ బోయ్?" అన్నారు సిన్హాగారు నా చేతిలో సుబ్బారావు వాచీవంక చూస్తూ.

రోలెక్స్ '62 మోడల్ ఆటోమాటిక్, విత్ డేట్ ఇండికేటర్ చేతిగడియారం, నల్లని ప్లాటినమ్ కోటెడ్ డయల్ మీద కొట్టిచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నాయి.

నేను నమ్మలేనట్లు గడియారం డేట్ ఇండికేటర్ వైపు చూస్తూ వుండిపోయాను. అది రెండవ తేదీని చూపెడుతోంది. కేసు స్వరూపం చాలావరకు బోధపడిపోయింది నాకు. దానిని సిన్హాగారికి అందించాను ఉత్సాహంగా.

9

నౌఖరు వెళ్ళి మేము కలుసుకోవాలని వచ్చామని చెప్పగానే విమలారావు తానే స్వయంగా వచ్చి సాదరంగా మమ్మల్ని లోపలకు ఆహ్వానించాడు.

విమలారావు నగరంలో పేరుపొందిన సివిల్ లాయరు. కార్పొరేషన్ ఎక్స్ ఆఫీషియో మెంబరు. పార్టీ పాకుగా కానిమనిషి. ఎర్రని ఎరుపు, నడినెత్తిన బట్టతల కొబ్బరి కుండీలా మెరుస్తోంటుంది. విశాలమైన నుదురు, తెలివైన కళ్ళు, చిన్న సైజు బొజ్జ విమలారావును చూడగానే మనకు కనిపించే చిహ్నాలు ఇవి.

"యస్! వాట్ కైనెడు ఫర్ యు. ఊరక రారు మహాత్ములు" అన్నాడు విమలారావు మేను కూర్చోగానే.

"సుబ్బారావు హత్య గురించి నీకు తెలిసేవుంటుంది" అన్నారు సిన్హా.

"ఓ యస్. హి యీజ్ మై క్లైంట్!" అన్నాడు విమలారావు.

"అతని బిజినెస్ వ్యవహారాలే కాకుండా, స్వంత విషయాలుకూడా నువ్వే చూసేవాడివా?"

"యస్. నాచురల్లీ."

"సుబ్బారావు మరణానికి ముందు వీలునామా ఏమన్నా వ్రాశాడా?"

"లేదు. వ్రాయలేదు."

"అంటే అతను మరణిస్తే అతని ఆస్తిపాస్తులు ఎవరికి చెందుతాయి?"

"ఆయన భార్యకి. అంటే సుజాతకి. కాని సిన్హాజీ సుబ్బారావుకి ఆస్తి ఏమీ లేదని చెప్పాలోవాలి. ఉన్న ఆస్తంతా 'షేర్ మార్కెట్ స్పెక్యులేషన్'లో పోయింది. అతని ఆస్తి అమ్మకమంతా నా పర్యవేక్షణలోనే జరిగింది. ఈ ఊళ్ళోవున్న ఇల్లుకూడా నెలరోజుల క్రితం తాకట్టు పెట్టాడు" అన్నాడు విమలారావు.

"అయితే సుబ్బారావు చనిపోవడం వలన సుజాతకు చిల్లి

గర్వ కూడా రాదన్న మాట."

"యస్. దటీజ్ రైట్! అతని చావువలన ఆర్థికంగా ఎవరికీ లాభం వుండదు."

నేను విమలారావువంక ఆశ్చర్యంగా చూశాను. "అంటే అప్పులవాళ్లు డబ్బుకోసం ఇల్లు వేలంవేస్తే సుజాతకు నిలువ నీడకూడా వుండదంటారు. హౌ స్ట్రేంజ్. సుజాతకు పెర్సనల్‌గా బ్యాంక్ అకౌంట్ వుందా?" అడిగాను.

"నో. అలాంటిదేం లేదు."

సిన్హాగారు ఒక్క క్షణం దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ వుండిపోయారు. "సుబ్బారావు లైఫ్ ఇన్‌ష్యూర్ ఏమైనా చేశాడా?"

ఒక్క క్షణం విమలారావు ముఖంలో ఏదో గుర్తొచ్చినట్లు మెరిసింది. "చేశాడు. యు ఆర్ రైట్. యాభైవేలకి పాలసీ తీసుకొన్నాడు."

మేము విమలారావుకు థాంక్స్ చెప్పి తిన్నగా కృష్ణమోహన్ దగ్గరకి వెళ్ళాము. లాయరు విమలారావు చెప్పిన విషయాలు, వాచ్ విషయం కూడా నేను చెప్పగానే కృష్ణమోహన్ లేచి నిలబడ్డాడు.

"హాత్యజరిగిన రోజు, అంటే రాత్రి సుజాతకు ఎలిబీ వుందో, లేదో తెలుసుకోవాలి. సుబ్బారావును హత్య చేయడానికి ఆమెకే ఎక్కువ అవకాశం వుంది" అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

సిన్హాగారు అతనివైపు నవ్వుతూ చూశారు. "సుజాతే ఈ హత్య చేసుంటే, మన సిద్ధాంతం ప్రకారం రాత్రి సుజాతకు నిర్భేధ్యమైన ఎలిబీ వుంటుంది."

కృష్ణమోహన్ చిరాగ్గా సిన్హాగారివైపు చూశాడు. "చూద్దాం!" అన్నాడు.

"ఒకటవ తారీఖు రాత్రికూడా సుజాతకు ఎలిబీ వుందో, లేదో కనుక్కో. కాని సుజాత ఈ హత్య చేసిందని నే ననుకోను. ఎందుకంటే ఒకటవ తారీఖునుండి ఈరోజు వరకూ శవాన్ని చెడకుండా వుంచిన పదతేమిటి? ఒకవేళ అలాంటి పదతివున్నా సుజాతలాంటి ఆర్డినరీ హౌస్ వైఫ్‌కు అలాంటి విషయాలు తెలుస్తాయని నేననుకోను" అన్నాను నేను.

"ఉయ్ విల్ ఫైండవుట్" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణమోహన్.

10

సుజాతకు రాత్రి అనుకోన్నట్లుగానే చాలా పటిష్టమైన ఎలిబీ వున్నట్లు తెలిసింది. రాత్రంతా సుజాత ఒంటరిగా ఇంట్లో వుండలేక నాలుగురోజులబట్టి స్నేహితుల ఇంట్లో వుంటున్నట్లు తెలిసింది. సుజాత రాత్రంతా వాళ్ళఇంట్లోనే వున్నట్లు చిన్నపిల్లలతోసహా వాళ్ళు సాక్ష్యం ఇచ్చారట. అయితే 1వ తేదిరాత్రి మాత్రం సుజాత భర్తకోసం ఇంట్లోనే వున్నట్లుకాని, బయట ఎక్కడన్నా వున్నట్లుగాని విరుద్దంగా సాక్ష్యం ఏమీలేదు.

"ఐ డోంట్ బిలీవ్!" అన్నాను అడ్డంగా తలవూపుతూ.

"ఏమిటది?" అడిగాడు కృష్ణమోహన్.

"సుజాత హత్యచేసిందంటే నేను నమ్మలేను. యాభై వేల రూపాయలకు సుజాత భర్తను చంపుతుందంటారా?"

"సంభవమే! సుబ్బారావు దివాళా తీశాడు. అప్పుల వాళ్ళు రేపో, ఎల్లుండో వున్న ఆసినంతా ఎగరేసుకు పోతారు. అలాంటి పరిస్థితుల్లో సుజాత ఏంచేస్తుంది. పైగా సుబ్బారావుకు, సుజాతకు మధ్య అనుబంధం మనం అను కున్నంత అన్యోన్యంగా లేకపోవచ్చు. సుబ్బారావు అనా

కారి. సుజాత చాలా అందమైన మనిషి. డబ్బు గానీ తప్ప సుబ్బారావులాంటి అనాకారిని ఎవరు చేసుకొంటారు? ఆ డబ్బే లేనప్పుడు సుబ్బారావు పురుగుతో సమానం కావ డంలో ఆశ్చర్యం లేదుగదా?'' అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

సిన్హాగారు అవునన్నట్లు తలాడించారు. ''మరో విషయం మనం మరచిపోతున్నాం. సుబ్బారావు ఒకటవ తేదీన ఆఫీసు నుండి బయలుదేరినప్పుడు తను ఇంటికొస్తున్నాననీ, తనకోసం కాచుకొని వుండమనీ, ఏదో విషయం మాట్లాడాలనీ ఫోన్ చేశాడు. అంటే సుబ్బారావు ఆఫీసునుండి ఇంటికే బయలు దేరాడన్నమాట. రైల్వేస్టేషన్లో మిస్ జూలీకి ఉత్తరం పోస్టు చేసింతరువాత తిన్నగా నడిచి ఇంటికెళ్ళిపోయాడేమో. అంచేతే రైల్వేస్టేషన్ నుండి బయటికొచ్చింతరువాత అతన్నెవరూ స్పెసిఫిక్‌గా గుర్తుపెట్టుకొనివుండరు. అతని జీర్ణ కోశంలో జీర్ణంకాని ఆహారంకూడా ఈ విషయం పాసిబిలిటీని చూపిస్తోంది. ఇంటికెళ్ళి భోంచేసింతరువాత ఒకటో తారీఖున సుజాత అతన్ని కాల్చి చంపివుండొచ్చు. ఆ తర్వాత శవాన్ని చెడకుండా దాచేసి, నీళ్ళకుండీలో పారేసి వుండొచ్చు. అందుకే శవానికున్న ఆటోమేటిక్ వాచ్ రెండో తేదీనాడు ఆగిపోయి, తిరిగి 8వ తేదీన పనిచేయటం ప్రారంభించింది. ఆటోమేటిక్ వాచ్ పనిచెయ్యాలంటే కనీసం 12 గంటలకోసారి చేతికదలిక వుండాలని మీ అంద రకూ తెల్సనుకుంటాను'' అన్నాడు సిన్హాగారు.

మేమిద్దరం సిన్హాగారివైపు చూస్తూ వుండిపోయాము. ఆయనే మళ్ళీ, ''మోహన్ భాయ్! నీళ్ళకుండీలో మనకు దొరి కిన రివాల్వర్ విషయం ఏంతేలింది?'' అన్నారు కళ్ళుమూసు కొని 'మురాకో' పొగ వదుల్తూ.

కృష్ణమోహన్ చటుక్కున డ్రాయర్ తెరచి ఓ ఫైలు

బయటికి తీశాడు. "ఆ విషయమే మీకు చెప్పడం మరచిపోయాను. ఆ రివాల్వర్ సుబ్బారావుదే. లైసెన్సింగ్ డిపార్ట్‌మెంట్‌తో రిఫర్ చేశాను. నాలుగేళ్ళ క్రితం కొన్నాడు సుబ్బారావు ఆ రివాల్వర్‌ని. మరణం దానిలో నుండి పేల్చిన గుండువల్ల సంభవించినదని ఫైర్ ఆర్మ్స్ ఎక్స్‌పర్ట్ వ్రాశాడు" అన్నాడు చకచకా రిపోర్ట్ చదువుతూ.

"యస్! దట్ ఫిట్స్! అంటే రివాల్వర్ సంపాదించడం సుజాతకు సమస్యకాదు" అన్నారు సిన్హాగారు కళ్ళుమూసుకొంటూ.

"కాని మీరన్నట్లు ఒకటవ తారీఖు రాత్రి భోజనం చెయ్యాగానే సుబ్బారావు చనిపోయుంటే ఇంతకాలం శవం చెడిపోకుండా ఎలావుంది? ఒకవేళ సుజాత హత్యచేసినా, రాత్రి శవాన్ని పార్కులో పారేసింది సుజాతే కావడం అసంభవం. సుజాతకు మరోవ్యక్తి సహాయం చేసుండాలి. ఆ వ్యక్తి ఎవరు?"

అన్నాను సిన్హాగారివంక చూస్తూ. వారిరువురూ సుజాతను అనుమానించడం నాకు నచ్చలేదు.

"అవును! ఎవరో వుండివుండాలి. సుజాతకు మరెవరితోనో సంబంధం వుందేమో! సుబ్బారావు దంపతుల్ని చూస్తే ఆ పాసిబిలిటీ వుందనిపిస్తోంది. భర్తను చంపే ధైర్యం, తెగువ, అసహ్యం, ఆడదానికి మరో మగాడితో సంబంధంవుంటే గాని రావు. ఒకవేళ సుజాతకు మరోవ్యక్తితో సంబంధం ఉందనుకొందాం. అలాంటప్పుడు సుజాతకు రెండురకాలుగా సుబ్బారావు మరణంవలన లాభిస్తుంది" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణమోహన్.

సిన్హాగారు చటుక్కున కళ్ళు తెరిచారు. "కృష్ణమోహన్

భాయ్! హంతకులు డా॥ నాయర్ ను చాలా తెలివిగా మోసగించారు" అన్నాడు ఉత్సాహంగా. ఆయనకళ్లు జ్యోతుల్లా మెరుస్తున్నాయ్.

మేమిద్దరం ఆయనవైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాము.

"శ్యామ్! సుజాత దగ్గరికి వెళ్ళినప్పుడు నీవు ఇంట్లో రిఫ్రిజిరేటర్ గాని చూశావా?" అడిగారు సిన్హాగారు గంభీరంగా.

నేను క్షణంసేపు ఆలోచించాను. రిఫ్రిజిరేటర్ చూసినట్లు గుర్తులేదు. కాని సుజాత మాటలు గుర్తుకొచ్చినయ్. 'సారీ! డ్రింక్స్ ఆఫర్ చెయ్యనందుకు. మా ఫ్రిజిడర్ ఎందుకో పని చేయడంలేదు'- వుందన్నట్లు తలవూపాను.

"అయితే సుబ్బారావు శవాన్ని ఎనిమిది రోజులపాటు చెడిపోకుండా తాజాగా వుంచడానికి హంతకులు ఉపయోగించిన పద్ధతి చాలా సులభమైంది. రిఫ్రిజిరేటర్లో దాచి వుంచారనడంలో సందేహంలేదు" అన్నారు సిన్హా ఆరిపోయిన చుట్ట వెలిగిస్తూ.

"ఎలా. ఎలా కుదురుతుంది?" అడిగాడు కృష్ణమోహన్.

"మనం ఏదైనా ఒక పదార్థాన్ని కోల్డ్ స్టోరేజిలోకాని, రిఫ్రిజిరేటర్ లోగాని వుంచినప్పుడు ఆ పదార్థం రిఫ్రిజిరేషన్ ప్రభావం వలన, అందులో వున్నంతసేపు తన స్వరూప స్వభావాల్ని కోల్పోదు. అంటే ఆ పదార్థం రిఫ్రిజిరేషన్ లో పెట్టినప్పుడు ఎలా ఉంటుందో, తిరిగి బయటికి తీసేప్పుడూ అదేస్థితిలో వుంటుంది."

ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమోహన్ బుద్ధిమంతుడైన విద్యార్థిలా తలవూపాడు.

"అదే సిద్ధాంతాన్ని ఇప్పుడు సుబ్బారావు విషయానికి అనుసరించారనుకో. అప్పుడేమవుతుంది. ఒకటవ తారీఖు

రాత్రి పదిగంటల ప్రాంతంలో సుబ్బారావునుచంపి ఫ్రిజి డర్‌లో దాచారనుకొందాము. తిరిగి ఎనిమిదవ తారీఖున రాత్రి బయటకుతీసి పార్కులో పారేస్తే శవం స్థితి ఎలా వుంటుంది? ఒకటవ తారీఖు రాత్రి ఏ రకంగా వుందో అలాగే వుంటుంది. అంటే కొద్ది గంటల క్రితమే ప్రాణంపోయినట్లు తెలుస్తుంది. అందుచేతే డాక్టర్ నాయర్ రాత్రి ఒంటిగంట ప్రాంతంలో మరణం సంభవించినట్లు పోస్ట్‌మార్టమ్ రిపోర్ట్ వ్రాశాడు" అన్నారు సిన్హా.

కృష్ణమోహన్ ఇంకా ఆశ్చర్యంగావింటూనే వున్నాడు.

"అవును. అలా అయితే అన్ని విషయాలు కరెక్ట్‌గా అతికినట్లు సరిపోతాయి. శవంలోపల ఊపిరితిత్తులలోనూ, జీర్ణకోశంలోను వున్న చెమ్మ రిఫ్రిజిరేషన్ ప్రభావం వలన ఏర్పడివుంటుంది. అలాగే శవాన్ని నీళ్ళకుండీలో పడేయ డంలో ఉద్దేశ్యం అదే అయివుంటుంది. శవాన్ని దాదాపు ఏడురోజులు రిఫ్రిజిరేషన్‌లో వుంచితే తప్పకుండా వళ్ళంతా చాలా చల్లబడి, లోపల ఏర్పడే నీటివల్ల బట్టలు తడిసి ఉంటాయి. దానివల్ల మనకు అనుమానం కలగకుండా నీళ్ళ కుండీలో శవాన్ని పారేశారు" అన్నాను నేను.

"యస్. దట్స్‌రైట్! మోహన్‌భాయ్! వెంటనే నీ పరివారాన్ని సుజాత ఇంటికి పంపించు. ఇంట్లోవున్న రిఫ్రిజి రేటర్‌లో వేలిముద్రలు, మనిషి రక్తానికి సంబంధించిన మర కలు ఉన్నాయేమో జాగ్రత్తగా పరీక్షించమని చెప్పు" అన్నారు సిన్హాగారు యాష్‌ట్రేలో మొరాకో ఆర్పేస్తూ.

"నేనేవెళ్ళి అన్నీ జాగ్రత్తగా చెయ్యిస్తాను" అన్నాడు కృష్ణమోహన్ హడావిడిగా బయటకు నడుస్తూ.

"సుజాతకు సహాయంచేసిన వ్యక్తి ఎవరో నాకిప్పుడు అనుమానం వస్తోంది" అన్నాను సిన్హాగారివైపు చూస్తూ.

"ఎవరు?"

"డ్రైవర్ జానీ! ఆ రోజు సుబ్బారావు గది వెతకడానికి వెళ్ళినప్పుడతను ఇంట్లోంచి బయటకువస్తూ కనిపించాడు. బలంగా, అందంగా ఉన్నాడు."

అన్నాను జానీ రూపాన్ని గుర్తుచేసుకొంటూ.

"మనం జానీదగ్గరకు వెళ్దాంపద. ఆలశ్యమైతే పిట్ట పారిపోవచ్చు" అన్నారు సిన్హాగారు కారువైపు అడుగులేస్తూ.

అందమైన సుజాతను తలచుకుంటే నాకెందుకో దిగులని పించింది.

* * *

"లేదు! నేనీ హత్య చెయ్యలేదు" అన్నది సుజాత సిన్హాగారి కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

సుజాత కంఠంలో ఓ రకమైన కాన్ఫిడెన్స్ కనిపిస్తోంది. సాధారణంగా నేరస్థులు అంత స్థిరంగా, నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడలేరు. సుజాత హంతకురాలు కాదని నాకు ఇన్ని ఆధారాలు దొరికినా ఇప్పటికీ అనిపిస్తోంది. అంత అందమైన మనిషిలో ఓ మనిషిని అంత క్రూరంగా చంపే ధైర్యం వుందంటే నమ్మలేకపోతున్నాను.

ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణమోహన్ మేకపిల్లను తినబోయే పులిలా ఆమెవైపు చూస్తున్నాడు.

"అమ్మాయ్! బుకాయించి లాభంలేదు. రిఫ్రిజిరేటర్ మీద నీవి, జానీవి వేలిముద్రలు, రిఫ్రిజ్ డ్రైన్ పైప్ కింద మెటల్ ఫ్రేములో ఉన్న సీటిలో మనిషి రక్తం, నీకువున్న మోటివ్ అన్నీ నువ్వే హత్యచేశావని నిరూపిస్తున్నాయి" అన్నారు సిన్హాగారు గంభీరంగా.

కారు డ్రైవరు జానీ ఓమూల తలవంచుకొని నేలమీద కూర్చున్నాడు. అరెస్ట్ చేసిందగ్గరనుండి అతను కనీసం

ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు.

"లేదు. ఈ హత్యతో నాకు సంబంధంలేదు" అన్నది సుజాత మళ్ళీ.

"అయితే ఎవరు నువ్వుకాకపోతే? జానీ చేశాడా?" అడిగారు సిన్హా.

"కాదు. అసలు సుబ్బారావు హత్య చెయ్యబడలేదు. అతను ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు" అన్నది సుజాత.

"వాట్! నాన్సెన్స్" అరిచాడు కృష్ణమోహన్.

ఎందుకో ఒక్కక్షణం చాలా రిలీవింగ్‌గా ఫీలయ్యాను. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది. సుబ్బారావు కణతకు దాదాపు ఆనించి రివాల్వర్ పేల్చబడింది. అందుచేతే బుల్లెట్ చేసిన గాయం చుట్టూ నల్లగా కాలిపోయింది. కుడికణత కాకడంవలన ఆత్మహత్యకు మరింత పాసిబిలిటీవుంది. అయితే సుజాత ఇదంతా ఎందుకు చేసినట్లు??

సుజాత హాండ్ బాగ్‌లోంచి ఓ కవరు బయటికి తీసింది.

"ఇది సుబ్బారావు ఆత్మహత్య చేసుకొంటున్నట్లు వ్రాసిన ఉత్తరం. 1 వ తారీఖు రాత్రి ఇంటికొచ్చి ఫోంచేసిం తరువాత అతను ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు."

అన్నది ఆ ఉత్తరం సిన్హాగారికిస్తూ.

"జీవితంలో అన్నిరకాలుగా ఓడిపోయాను నేను. బిజినెస్‌లో నష్టం వచ్చింది. రేపో, మాపో అప్పులవాళ్ళు నాకున్నవన్నీ తీసుకుపోతారు. నేను దేవత అని నమ్మిన భార్య నన్ను మోసంచేసింది. జీవితంలో ఎన్ని ఎదురు దెబ్బలు తిన్నా ఇలాంటి నమ్మకద్రోహం నా జీవితంలో చూడలేదు. డ్రైవరు జానీతో అక్రమ సంబంధం వుందని తెలిసినప్పటి నుండీ, జీవితం చీకటైనట్లనిపించింది. విరక్తి వలన ఈ బ్రతుకు అనవసరం అనిపించింది. నా ఆత్మహత్యకు ఎవరూ

కారణంకారు.'' క్రింద సుబ్బారావు సంతకం, 1 వ తేదీ వేసివుంది.

అందరూ ఆశ్చర్యంగా ఆ ఉత్తరాన్నే చూస్తూ వుండి పోయారు.

''అయితే సుజాత శవాన్ని దాచడానికి ఇంత కష్టపడిం దెందుకు!'' అడిగాను.

''క్వయిట్ సింపుల్ బోయ్!'' అన్నారు సిన్హాగారు. అందరూ ఆయనవైపు చూశాము.

''అవును. ఇన్సూరెన్స్ వారి యాభై వేల రూపాయల కోసం సుజాత సుబ్బారావు హత్యచేయబడినట్లు నిరూపించ డానికి ప్రయత్నించింది. సుబ్బారావు చనిపోతే ఇన్సూ రెన్స్ డబ్బు 50 వేలు సుజాతకు వస్తాయి. కాని సుబ్బా రావు తనంతట తాను ఆత్మహత్య చేసుకొంటే ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీవాళ్ళు డబ్బు ఇవ్వరు. సుబ్బారావు సహజంగానో యాక్సిడెంట్ లోనో, హత్యచేయబడడం వలనో మరణించా డని నిరూపించబడితే సుజాతకు డబ్బువస్తుంది. కాని సుబ్బా రావు ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు. అంచేతే తనకు ఎలిబీ సృష్టించుకొని, తనమీదకు అనుమానం రాకుండా వుండ డానికి సుజాత సుబ్బారావు 1 వ తారీఖున కాకుండా, 8 వ తారీఖున చనిపోయినట్లు మనం అనుకోవడానికి ప్రయత్నం చేసింది'' అన్నారు సిన్హా.

''అవును. జానీ నేను సుఖంగా బ్రతకడానికి ఆ యాభై వేలు చాలా అవసరం. మేము హత్యచేయడంలేదు. పట్టు బడితే సుబ్బారావు ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడని నిరూపించ డానికి అతను చనిపోతూ వ్రాసిన ఉత్తరం వుంది. అతని ఆత్మహత్యను, హత్యగా నా మీదకు అనుమానం రాకుండా ప్రూవ్ చేస్తే ఆ యాభై వేలు మావవుతాయి. అందుచేతే

శవాన్ని ఫ్రిజ్ లోవుంచి మీ దగ్గరకువచ్చి సుబ్బారావు కనిపించడంలేదని నాటకం ఆడాను,'' అన్నది సుజాత తల వంచుకొని.

“అయినా నువ్వు జైలు తప్పించుకోలేవు. పోలీసులను, ఇన్సూరెన్సు కంపెనీవాళ్లను మోసం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించినందుకు నీకు, సహాయం చేసినందుకు ఎకాంప్లిస్ ఇన్ కాన్స్పిరసీగా జానీకి రెండేళ్ళకు తగ్గకుండా కఠినశిక్ష పడుతుంది'' అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ కానిస్టేబుల్స్‌కు సైగ చేస్తూ.

సిన్హాగారు వాళ్ళిద్దరివైపు జాలిగా చూశారు.

“అయితే మరొక్క అనుమానం'' అన్నాను నేను సిన్హాగారివైపు చూస్తూ.

చెప్పమన్నట్లు తలాడించారు సిన్హాగారు.

“సుబ్బారావుకు బెదిరింపు ఉత్తరాలు వ్రాసిందెవరు?''

“ఎవరూ వ్రాయలేదు. సుబ్బారావుకి ఇదివరకు వచ్చిన కవర్లలో పోస్టుముద్రలు సరిగా పడనివి ఏరి వాటిలో తను వ్రాసిన ఉత్తరాలు పెట్టి మనకిచ్చింది సుజాత'' అన్నారు సిన్హాగారు. సుజాత అవునన్నట్లు తలాడించింది.

నాకెందుకో ఇంకా దిగులు అనిపిస్తోంది. యాభై వేల కోసం రెండేళ్ళ జైలుశిక్ష రిస్క్ చేసింది సుజాత. రెండేళ్ళ జైలుశిక్ష తర్వాత సుజాతకు ఇంకా జానీమీద ప్రేమ మిగిలి వుంటుందేమో చూడాలి.

—: ఐపోయింది :—